

www.
www.
www.
www.

Ghaemiyeh

.com
.org
.net
.ir

میرک موسوی و کلام پیر

جبل سلیمان بندر اسلام

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

مهدی موعود در کلام پیامبر محمد

نویسنده:

احمد سعیدی

ناشر چاپی:

مسجد مقدس جمکران

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۸	مهدی موعود در کلام پیامبر محمود
۸	مشخصات کتاب
۸	مقدمه
۹	فصل اول: معرفی امام زمان علیه السلام
۹	حدیث اول
۱۰	حدیث دوم
۱۰	حدیث سوم
۱۰	حدیث چهارم
۱۰	حدیث پنجم
۱۱	حدیث ششم
۱۱	حدیث هفتم
۱۱	حدیث هشتم
۱۳	حدیث نهم
۱۳	حدیث دهم
۱۴	حدیث یازدهم
۱۴	حدیث دوازدهم
۱۵	حدیث سیزدهم
۱۵	حدیث چهاردهم
۱۵	حدیث پانزدهم
۱۶	حدیث شانزدهم
۱۷	حدیث هفدهم
۱۷	حدیث هجدهم

۱۷	حدیث نوزدهم
۱۷	فصل دوم: دوران غیبت
۱۸	حدیث بیستم
۱۸	حدیث بیست و یکم
۱۸	حدیث بیست و دوم
۱۹	حدیث بیست و سوم
۱۹	حدیث بیست و چهارم
۱۹	حدیث بیست و پنجم
۲۰	حدیث بیست و ششم
۲۰	حدیث بیست و هفتم
۲۰	فصل سوم: نشانه‌های آخرالزمان
۲۰	حدیث بیست و هشتم
۲۲	حدیث بیست و نهم
۲۳	حدیث سیام
۲۶	فصل چهارم: هنگامه ظهور
۲۶	حدیث سی و یکم
۲۶	حدیث سی و دوم
۲۷	حدیث سی و سوم
۲۷	فصل پنجم: زمان قیام
۲۷	حدیث سی و چهارم
۲۸	حدیث سی و پنجم
۲۸	حدیث سی و ششم
۲۹	حدیث سی و هفتم
۲۹	حدیث سی و هشتم

۲۹	حدیث سی و نهم
۳۰	حدیث چهلم
۳۱	فهرست منشورات مسجد مقدس جمکران
۳۲	بی‌نوشت‌ها
۳۳	درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

مهدی موعود در کلام پیامبر محمد

مشخصات کتاب

سرشناسه : سعیدی، احمد، ۱۳۴۶ - عنوان و نام پدیدآور : مهدی موعود در کلام پیامبر محمد (چهل حدیث پیامبر اعظم صلی الله علیه وآلہ وسلم) / گردآورنده احمد سعیدی. مشخصات نشر : قم: مسجد مقدس جمکران ۱۳۸۷. مشخصات ظاهري : ۱۲۷ ص؛ ۱۶/۵ × ۱۲ س.م. شابک : ۵۰۰۰ ریال: ۹۷۸-۹۶۴-۹۷۳-۸۰۳۱؛ ۴۰۰۰ ریال (چاپ اول) یادداشت : فارسی - عربی. یادداشت : چاپ اول: تابستان ۱۳۸۵. یادداشت : چاپ دوم. یادداشت : کتابنامه به صورت زیرنویس. موضوع : محمد بن حسن (عج)، امام دوازدهم، ۲۵۵ق. — احاديث موضوع : محمد (ص)، پیامبر اسلام، ۵۳ قبل از هجرت - ۱۱ق — احاديث موضوع : اربعینات -- قرن ۱۴ شناسه افروده : مسجد جمکران (قم) رده بندی کنگره : BP1۴۳/۹ ۱۳۸۷ ۹/س ۷/م ۲۹۷/۲۱۸ شماره کتابشناسی ملی : ۱۲۶۶۰۳۱

مقدمه

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين و صلى الله على محمد و آل الطيبين الطاهرين و لعنة الله على اعدائهم اجمعين. از آنجا که فطرت و روح انسان، خدایی است،^(۱) لذا پیوسته به کمال و عدالت و ابدیت^(۲)... گرایش داشته و نهایت آرزوها یاش رسیدن به چنین مقصدی است. دین اسلام نیز که آخرین دین آسمانی، و پیامبر آن آخرین فرستاده الهی است، کامل ترین دین بوده و رهبران آن نیز از بهترین رهبران می باشند، لذا همیشه مورد بشارت انبیای گذشته بوده و مردم را به بعثت آخرین پیامبر و جانشینان وی که به واسطه آنان خداوند عدالت را فراگیر می کند مژده داده اند.^(۳) در این بین هواخواهی مردم به جای خداخواهی، و دنباله روی آنان از شیطان که یکی از بزرگترین روانشناسان عمر انسانی و دشمن شماره یک او محسوب می شود^(۴)، باعث شد تا مردم جانشینان پیامبر علیهم السلام را یکی پس از دیگری، با حقی غصب شده و ظلمی مضاعف، از جامعه و حاکمیت منزوی نموده و در نهایت به شهادت برسانند.^(۵) به ناچار و به جهت رسیدن جامعه به آن مقصد نهایی و فراهم شدن زمینه آن هدف متعالی، خداوند سبحان، آخرين جانشين آخرين پیامبر خود را مددی در پس پرده غیبت قرار داد. پیامبر اعظم صلی الله علیه وآلہ وسلم که به علم الهی، این وضعیت را می دیدند، در موارد متعددی فرموده اند که جانشینان من چند نفرند، اسمی آنان چنین و چنان است، آخرين آنان مدتی طولانی غیبت خواهد کرد، تا آن گاه که به اذن خداوند ظاهر گردد. اگرچه امید به ظهور موعودی که در آخرالزمان می آید و جهان را گلستان می کند در اغلب یا تمام ادیان بشارت داده شده، ولی برخی معتقدند که وی هنوز متولد نشده و موجود نیست؛ لکن موعودی که اسلام آمدنش را به مسلمانان و جهانیان وعده داده و اکنون همه جهان در انتظار اوست، موجود است و همه مخلوقات عالم از برکات وجود وی، ارتقا می کنند.^(۶) وجود او در حال غیبت، همانند خورشید پشت ابری است که با وجودش از سرد و نابود شدن زمین و اهالی آن جلوگیری می نماید. هر چند گناهان ما ابری است که مانع رؤیت جمال تابناک خورشیدی اش شده؛ اما او ناظر اعمال ماست و با مهیا شدن ما، زمانی از پس ابر ظاهر می گردد. امام زمان علیه السلام آن موعودی است که در لحظه لحظه زندگی ما و در جای جای عالم، نشانه های حضور و عنایات ایشان قابل مشاهده است، کرامات فراوان او را از بد و تولد آن حضرت و زمان غیبت؛ چه غیبت صغیری و چه غیبت کبری، تاکنون همه دیده یا شنیده اند که چگونه با دست عنایت خود، بیماران زیادی را به اذن الهی شفا داده اند، گم شدگان بیابانها و صحراءها و دریاها را به مقصد رسانده اند و ... چه بسیار علماء و افراد عادی که خالصانه، آن صاحب عصر و زمان را خوانده اند و حضرت نیز تشریف آورده، آنان را مورد عنایت خود قرار داده است. مسجد مقدس جمکران که محل تجلی گوشه ای از عنایات خداست چرا دل های بی شماری را به خود مشغول نموده است؟

چرا سیل جمعیت از سراسر ایران، بلکه جهان برای نماز^(۷) و ذکر و دعا به این مکان سرازیر است؟^(۸) چرا بسیاری از افراد، رنج سفر را بر خود هموار می‌کنند و حتی با پای پیاده به این مسجد مشرف می‌شوند؟ اگرچه قرار نیست همه کارهای دنیا با کرامت و معجزه پیش برود، ولی آنچه رخ می‌دهد فقط روزنه‌ای است از برکات وجودش. حال آیا اگر این مسجد مقدس فقط قصه و داستان بود، این روش و توجه مردم بیش از هزار سال تداوم داشت؟ کدام مسجد و حسینیه و حتی پارک و استادیومی را سراغ دارید که توانسته باشد در طول سال این همه چشم را به خود متوجه گرداند و این همه دل را به خود جلب کند؟ اگرچه این فقط مسجدی است که جلوه‌های کوچکی از عنایات بی‌شمار امام زمان علیه السلام در آن متجلی گشته و مردم آن را لمس کرده‌اند. پس چگونه می‌شود این همه نشانه و دیدنی را نادیده گرفت؛ یعنی برخی از احکام و اخبار است که از مسلمات بوده و همه پذیرفته‌اند در حالی که فقط یک یا دو روایت در مورد آن وجود دارد، اما نسبت به امام زمان علیه السلام روایات فراوان، از روایان متعدد؛ چه سنی و چه شیعه، از معصومین علیهم السلام به خصوص پیامبر اکرم صلی الله علیه وآلہ وسلم صادر شده و به دست ما رسیده است که هیچ منصفی نمی‌تواند آن را انکار کند. لذا در سالی که توسط مقام معظم رهبری به نام مبارک پیامبر اعظم صلی الله علیه وآلہ وسلم مزین گردیده است، بنا به فرمایش آن حضرت که فرمود: «مَنْ حَفِظَ مِنْ أُمَّتِي أَرْبَعِينَ حَدِيثًا مَمَّا يَحْتَاجُونَ إِلَيْهِ مِنْ أَمْرٍ دِينِهِمْ بَعْثَةُ اللَّهِ - عَزَّوَجَلَ - يَوْمُ الْقِيَامَةِ فَقَيِّهَا عَالِمًا»^(۹) «هر کس از امت من چهل حدیث از آنچه که در امر دینشان نیاز دارند حفظ نماید خداوند متعال وی را در روز قیامت فقیه و عالم محشور خواهد کرد». چهل حدیث از پیامبر اعظم صلی الله علیه وآلہ وسلم که پیرامون امام زمان علیه السلام صادر گشته، با سند و متن حدیث به همراه ترجمه آن که از معتبرترین کتب روایی گزینش شده، جمع آوری گردیده است. امید که مورد رضایت حضرت واقع شده و قابل استفاده برای خوانندگان گرامی باشد. ان شاء الله. در پایان از مدیریت محترم انتشارات مسجد مقدس جمکران و همکاران عزیز در واحد پژوهش تشکر می‌نمایم. قم، مسجد مقدس جمکران خرداد ۱۳۸۵ احمد سعیدی

فصل اول: معرفی امام زمان علیه السلام

حدیث اول

مهدی علیه السلام هدیه الهی است عن سهل، عن محمد بن سلیمان، عن هیثم بن اشیم، عن معاویه بن عمار، عن أبي عبد الله علیه السلام قال: خَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ وَهُوَ مُسْتَبِثٌ يَضْحَكُ سُرُورًا فَقَالَ لَهُ النَّاسُ: أَضْحِكَ اللَّهُ سَنَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَزَادَكَ سُرُورًا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: إِنَّهُ لَغَيْرَ مِنْ يَوْمٍ وَلَا لَيْلَةٍ إِلَّا وَلَيَ فِيهِمَا تُحْفَةٌ مِنْ اللَّهِ أَلَا وَإِنَّ رَبِّيَ أَتَحْفَنِي فِي يَوْمِي هَذَا بِتُحْفَةٍ لَمْ يَتُحْفِنِي بِمِثْلِهَا فِيمَا مَضِيَ إِنَّ جَبَرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَتَانِي فَأَفْرَنَى مِنْ رَبِّي السَّلَامَ، وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ! إِنَّ اللَّهَ جَلَّ وَعَزَ اخْتَارَ مِنْ بَنِي هَاشِمَ سَيِّبَعَةً لَمْ يَخْلُقْ مِثْلَهُمْ فِيمَنْ مَضِيَ وَلَا يَخْلُقُ مِثْلَهُمْ فِيمَنْ بَقَى. أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ! سَيِّدُ النَّبِيِّنَ، وَعَلَيْيِ بْنُ أَبِي طَالِبٍ وَصِّنِيكَ سَيِّدُ الْوَصِّيِّنَ، وَالْحَسَنُ وَالْحَسِينُ سَبِطَاتِكَ سَيِّدَا الْأَسْبَاطِ، وَحَمْزَةُ عَمْكَ سَيِّدُ الشَّهَدَاءِ، وَجَعْفُرُ ابْنُ عَمْكَ الطَّيَّارُ فِي الْجَنَّةِ يَطِيرُ مَعَ الْمَلَائِكَةِ حَيْثُ يَشَاءُ، وَمَنْكُمُ الْقَائِمُ يُصَلَّى لَيْ عِيسَى ابْنُ مَرْئِمَ خَلْفَهُ إِذَا أَهْبَطَهُ اللَّهُ إِلَى الْمَأْرُضِ مِنْ ذُرَيْهِ عَلَيَّ وَفَاطِمَةَ وَمِنْ وُلْدِ الْحَسَنِ عَلِيهِم السلام.^(۱۰) امام صادق علیه السلام می‌فرماید: روزی پیامبر اکرم صلی الله علیه وآلہ وسلم شادان و خندان بیرون آمدند. مردم عرض کردند: ای رسول خدا! خداوند شما را همیشه شاد و خندان گرداند. رسول خدا صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمودند: هیچ شب و روزی نیست، مگر این که از جانب خداوند متعال برای من تحفه‌ای فرستاده می‌شود. امّا آگاه باشید که امروز پروردگارم تحفه‌ای به من داده که تا قبل از این، چنین تحفه‌ای نداده بود. همانا جبرئیل نزد من آمد و سلام پروردگارم را ابلاغ کرد و گفت: ای محمّد! پروردگار عظیم الشان از میان بنی‌هاشم هفت نفر را برگزید که مانند آنان را نه قبل از این خلق کرده، و نه بعد از این

خلق خواهد کرد. [آن هفت نفر عبارتند از:] ای رسول خدا! تو سید و آقای پیامبران هستی. و علی بن ابی طالب وصی تو و سید او صیاست. و حسن و حسین که دو سبط تو هستند سرور همه اسباط هستند. و عمومیت حمزه، سالار شهیدان است. و پسر عمومی تو جعفر طیار، در بهشت به همراه فرشتگان پرواز می‌کند. و از شماست قائم، همان که عیسی بن مریم علیهم السلام پشت سرش به نماز می‌ایستد، آن هنگام که خدای تعالی او را به زمین فرود می‌آورد. آن قائم از نسل علی و فاطمه و از فرزندان حسین علیهم السلام است.

حدیث دوم

مهدی علیه السلام از آقایان اهل بهشت است احمد بن محمد بن إسحاق، عن إسماعيل بن إبراهيم الحلاني، عن أحمد بن منصور زاج، عن هدبہ بن عبد الوهاب، عن سعد بن عبد الحميد بن جعفر، عن عبد الله بن زياد اليماني، عن عكرمة بن عممار، عن إسحاق بن عبد الله بن أبي طلحه، عن أنس بن مالک قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآلہ وسلم: نَحْنُ بُنُوْءُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، سَادُّهُ أَهْلُ الْجَنَّةِ: رَسُولُ اللَّهِ وَحْمَرَّةُ سَيِّدُ الشُّهَدَاءِ وَجَعْفَرُ ذُو الْجَنَاحَيْنِ وَعَلِيٌّ وَفَاطِمَةُ وَالْحَسَنُ وَالْحَسِينُ وَالْمَهْدِيُّ. (۱۱) رسول خدا صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمودند: ما فرزندان عبدالمطلب، آقایان اهل بهشت هستیم: رسول خدا و حمزه سید الشهداء، جعفر (طیار) که دارای دو بال در بهشت است، و علی و فاطمه و حسن و حسین و مهدی علیهم السلام.

حدیث سوم

اشتیاق بهشت به مهدی علیه السلام عن جابر بن عبد الله الأنصاری قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآلہ وسلم: الْجَنَّةُ تَسْتَأْقُ إِلَى أَرْبَعَةِ مِنْ أَهْلِي، قَدْ أَحَبَّهُمُ اللَّهُ وَأَمْرَنِي بِحُبِّهِمْ: عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ، وَالْحَسَنُ وَالْحَسِينُ، وَالْمَهْدِيُّ الَّذِي يُصَلِّي خَلْفَهُ عِيسَى بْنُ مَرْيَمَ - عليهم السلام -. (۱۲) پیامبر اکرم صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمودند: بهشت به چهار نفر از اهل بیت من اشتیاق دارد: علی بن ابی طالب، حسن، حسین و مهدی علیهم السلام، آن که عیسی بن مریم علیهم السلام پشت سر او به نماز می‌ایستد.

حدیث چهارم

بشرات به مهدی علیه السلام و عدالت جهانی عن المقانعی، عن بکار بن احمد، عن الحسن بن الحسين، عن تلید عن أبي الجحاف، عن خالد بن عبد الملك، عن مطر الوراق، عن الناجی؛ یعنی أبا الصدیق، عن أبی سعید قال: قال رسول الله صلى الله علیه وآلہ وسلم: أَبْشِرُوا بِالْمَهْدِيِّ [قالَ ثَلَاثًا] يَخْرُجُ عَلَى حِينِ اخْتِلَافٍ مِنَ النَّاسِ وَزِلْزَالٍ شَدِيدٍ يَمْلأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعِدْلًا كَمَا مُلِئَتْ ظُلْمًا وَجُورًا، يَمْلأُ قُلُوبَ عِبَادِهِ عِبَادَهُ وَيَسْعُهُمْ عَدْلُهُ. (۱۳) رسول خدا صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمودند: بشرات می دهم شما را به مهدی (و این جمله را سه بار تکرار فرمود) آن هنگام که مردم با هم اختلاف کرده و متزلزل شده باشند، ظهور خواهد کرد و زمین را از عدل و داد پر می کند، همان طور که از ظلم و جور پر شده باشد. قلوب مردم را از عبادت خدا پر می کند و عدالتیش تمام مردم را فرا می گیرد.

حدیث پنجم

شیهه ترین مردم به من ابن مسروور، عن ابن عامر، عن عمّه، عن ابی جمیله، عن ابی عمیر، عن جابر الجعفی، عن جابر الأنصاری قال: قال رسول الله صلى الله علیه وآلہ وسلم: الْمَهْدِيُّ مِنْ وُلْدِي، إِسْمُهُ أَسْمِي، وَكُنْيَتُهُ كُنْيَتِي، أَسْبَهُ النَّاسُ بِي خَلْقًا وَخُلْقًا، تَكُونُ لَهُ غَيْرِهِ وَحَيْرَةُ تَضَّلُّ فِيهِ الْمُأْمَمُ. ثُمَّ يُفْبِلُ كَالْشَّهَابَ الشَّاقِبَ وَيَمْلأُهَا عِدْلًا وَقِسْطًا كَمَا مُلِئَتْ ظُلْمًا وَجُورًا. (۱۴) جابر بن عبد الله انصاری نقل می کند که رسول خدا صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمود: مهدی از فرزندان من است، اسمش اسم من و کنیه اش کنیه من است.

شبیه ترین مردم به من است؛ هم از جهت خلقت و هم از جهت اخلاق. دارای غیبت و حیرتی است که بسیاری از مردم در خصوص وی به گمراهی می‌افتدند، اما ناگهانی و مانند شهاب ثاقب (سریع) ظهور می‌کند و چهره نشان می‌دهد. زمین را پر از عدل و داد می‌کند همان‌طور که از ظلم و ستم پر شده باشد.

حدیث ششم

مهدی علیه السلام، فرزند من است ابن مسورو، عن ابن عامر، عن المعلّى، عن جعفر بن سليمان، عن عبد الله بن الحكم، عن أبيه، عن سعید بن جبیر، عن ابن عباس قال: قال رسول الله صلی الله علیه وآلہ وسلم: إِنَّ خُلْفَائِي وَأُوْصَيَّإِي وَحُجَّجُ اللَّهِ عَلَى الْخَلْقِ بَعْدِي إِثْنَا عَشَرَ: أَوْلُهُمْ أَخِي وَآخِرُهُمْ وَلَيْدِي. قَيْلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَمَنْ أَخْوَكَ؟ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: عَلَيْيَ بْنُ أَبِي طَالِبٍ. قَيْلَ: فَمَنْ وَلَدُكَ؟ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: الْمَهْدِيُّ الَّذِي يَمْلأُهَا قِسْطًا وَعَدْلًا كَمَا مُبَيَّثٌ جَوْرًا وَظُلْمًا. وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ نَبِيًّا! لَوْلَمْ يَقِنِي مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا يَوْمٌ وَاحِدٌ لَطَوَّلَ اللَّهُ ذَلِكَ الْيَوْمَ حَتَّى يَخْرُجَ فِيهِ وَلَدِي الْمَهْدِيُّ فَيُنْزَلُ رُوحُ اللَّهِ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ فَيُصَلِّي خَلْفَهُ، وَتَشَرَّقُ الْأَرْضُ بِنُورِهِ وَيَنْلَعُ سُلْطَانُهُ الْمَشْرَقُ وَالْمَغْرِبُ. (۱۵) رسول خدا صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمود: همانا جانشینان و اوصیای من و حجّت‌های الهی بر مردم دوازده نفرند، که اول آنان برادرم و آخر آن‌ها فرزندم می‌باشد. گفته شد: ای پیامبر خدا! برادرت چه کسی است؟ فرمودند: علی بن ابی طالب علیه السلام. عرض شد: فرزندت چه کسی است؟ فرمودند: مهدی علیه السلام؛ همان که زمین را از عدل و داد پر خواهد کرد، چنان‌که از ظلم و ستم پر شده باشد. قسم به آن که مرا به پیامبری برانگیخت! اگر از عمر دنیا فقط یک روز باقی مانده باشد، خداوند آن یک روز را آنقدر طولانی کند که فرزندم مهدی ظهور نماید. پس حضرت مسیح از آسمان نازل شود و پشت سر ایشان نماز گزارد و زمین به نور وجود او روشن شود و حکومتش از شرق تا غرب عالم را فرا گیرد.

حدیث هفتم

مهدی علیه السلام از ما اهل بیت‌علیهم السلام است عن علی بن ابی طالب علیه السلام قال: قلت: یا رسول الله! امّا آل محمد، المهدی ام من غیرنا؟ فقال رسول الله صلی الله علیه وآلہ وسلم: لا، بَلْ مِنَا، يَخْتِمُ اللَّهُ بِهِ الدِّينَ كَمَا فَتَحَ بِنَا، وَبِنَا يَقْنَدُونَ مِنْ الْفِتْنَ كَمَا أَنْقَذُنَا مِنَ الشَّرِّكِ، وَبِنَا يُؤْلِفُ اللَّهُ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ بَعْدَ عَدَاوَةِ الْفِتْنَهِ إِخْوَانًا كَمَا أَلَّفَ بَيْنَهُمْ بَعْدَ عَدَاوَهِ الْشَّرِّكِ، وَبِنَا يُصْبِحُونَ بَعْدَ عَدَاوَهِ الْفِتْنَهِ إِخْوَانًا كَمَا أَصْبِحُو بَعْدَ عَدَاوَهِ الشَّرِّكِ إِخْوَانًا فِي دِينِهِمْ. (۱۶) امیر المؤمنین علیه السلام می‌فرماید: از پیامبر اکرم صلی الله علیه وآلہ وسلم سوال کردم: ای رسول خدا! آیا مهدی از ما آل محمد است، یا از غیر ماست؟ رسول خدا صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمود: خیر، بلکه از ماست. خداوند دین را با او ختم می‌کند، همان‌طور که به وسیله ما نیز آغاز کرده بود. مردم به برکت ما از فتنه‌ها نجات می‌یابند، همان‌طور که از شرک نجات یافتند. به واسطه ما خداوند دل‌های مردم را که با فتنه و دشمنی خو گرفته‌اند، با یکدیگر مهربان و برادر خواهد کرد. و به واسطه ماست که بعد از دشمنی‌ها و فتنه‌ها با یکدیگر برادر خواهند شد، همان‌طور که ابتدا مشرک بودند و سپس برادر دینی یکدیگر شدند.

حدیث هشتم

اسامی دوازده امام علیهم السلام حدّثنا محمد بن الحسین رضی الله عنه، قال: حدّثنا محمد بن موسی المتوكّل رحمه الله، قال: حدّثنا محمد بن ابی عبد الله الكوفی، قال: حدّثنا موسی بن عمران النخعی، عن عمه الحسین بن یزید النوفلی، عن الحسن بن علی بن ابی حمزه، عن ابیه، عن الصادق علیه السلام جعفر بن محمد، عن ابیه محمد بن علی، عن ابیه الحسین بن علی، عن ابیه علی بن ابی طالب علیهم السلام قال: قال رسول الله صلی الله علیه وآلہ وسلم: حَدَّثَنِی جَبَرِئِیلَ عَنْ رَبِّ الْعَرْوَهِ جَلَّ جَلَالُهُ أَنَّهُ قَالَ: مَنْ عَلِمَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا

آن و حیدری، و آن مُحَمَّداً عَيْدِی وَرَسُولِی، وَآنَ عَلَیَّ بْنَ أَبِی طَالِبٍ خَلِیفَتِی، وَآنَ الْأَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِهِ حُجَّجِی، أَذْخَلَتُهُ بِرَحْمَتِی، وَنَجَّیتُهُ مِنَ النَّارِ بِعَفْوِی، وَأَبَحَثْتُ لَهُ جَوَارِی، وَأَوْجَبْتُ لَهُ كَرَامَتِی، وَأَتَمَّتُ عَلَیْهِ نِعْمَتِی، وَجَعَلْتُهُ مِنْ خَاصَّتِی وَخَالِصَتِی. إِنْ نَادَنِی لَكَيْتُهُ، وَإِنْ دَعَانِی أَجَبَتُهُ، وَإِنْ سَأَلَنِی أَعْطَیتُهُ، وَإِنْ سَيَّكَتَ ابْنَيَّدَأْتُهُ، وَإِنْ أَسَاءَ رَجَمَتُهُ، وَإِنْ فَرَّ مِنِي دَعْوَتُهُ، وَإِنْ رَجَعَ إِلَيَّ قَلْتُهُ، وَإِنْ فَرَغَ بَابِی فَتَحْتُهُ. وَمَنْ لَمْ يَشْهُدْ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا وَحْدِی، أَوْ شَهَدَ بِذلِكَ وَلَمْ يَشْهُدْ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدِی وَرَسُولِی، أَوْ شَهَدَ بِذلِكَ وَلَمْ يَشْهُدْ أَنَّ عَلَیَّ بْنَ أَبِی طَالِبٍ خَلِیفَتِی، أَوْ شَهَدَ بِذلِكَ وَلَمْ يَشْهُدْ أَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِهِ حُجَّجِی، فَقَدْ جَحَدَ نِعْمَتِی وَصَغَرَ عَظَمَتِی وَكَفَرَ بِآیاتِی وَكُتُبِی وَرُسْلِی. إِنْ قَصَدَنِی حَجَبَتُهُ، وَإِنْ سَأَلَنِی حَرَمَتُهُ، وَإِنْ نَادَنِی لَمْ أَسْيَمْ نِدَاءَهُ، وَإِنْ دَعَانِی لَمْ أَسْتَجِبْ دُعَاءَهُ، وَإِنْ رَجَانِی خَيْبَهُ، وَذلِكَ بَخْرَأُهُ مِنِي وَمَا أَنَا بِظَلَامٍ لِلْعَيْدِ. فَقَامَ جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِي فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَمَنْ الْأَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِ عَلَیَّ بْنِ أَبِی طَالِبٍ؟ قَالَ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: الْحَسَنُ وَالْحَسَنَیْنُ سَيِّدَا شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، ثُمَّ سَيِّدُ الْعَابِدِينَ فِي زَمَانِهِ عَلَیَّ بْنُ الْحُسَنَیْنِ، ثُمَّ الْبَاقِرُ مُحَمَّدُ بْنُ عَلَیٰ وَسَتَدْرِكُهُ يَا جَابِرُ! فَإِذَا أَدْرَكْتُهُ فَاقْرَأْهُ مِنِّي السَّلَامَ، ثُمَّ الصَّادِقُ جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ، ثُمَّ الْكَاظِمُ مُوسَى بْنُ جَعْفَرٍ، ثُمَّ الرَّضا عَلَیَّ بْنُ مُوسَى ثُمَّ التَّقِیُّ مُحَمَّدُ بْنُ عَلَیٰ، ثُمَّ التَّقِیُّ عَلَیَّ بْنُ مُحَمَّدٍ، ثُمَّ الزَّکِیُّ الْحَسَنُ بْنُ عَلَیٰ، ثُمَّ ابْنُهُ الْفَاقِیْمُ بِالْحَقِّ مَهِدِیُّ امْتَی، الَّذِی يَنْلَا الْأَرْضَ قِشْطاً وَعَدْلاً كَمَا مُلِئَ جَوْرًا وَظُلْمًا. هُؤُلَاءِ يَا جَابِرُ! خُلْفَائِی وَأَوْصِيَائِی وَأَوْلَادِی وَعِتْرَتِی، مَنْ أَطَاعَهُمْ فَقَدْ أَطَاعَنِی، وَمَنْ عَصَاهُمْ فَقَدْ عَصَانِی، وَمَنْ أَنْكَرَهُمْ أَوْ أَنْكَرَ وَاحِدًا مِنْهُمْ فَقَدْ أَنْكَرْنِی، بِهِمْ يُمْسِكُ اللَّهُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا يَأْذِنِهِ، وَبِهِمْ يَحْفَظُ اللَّهُ الْأَرْضَ أَنْ تَمَدَّدَ بِأَهْلِهَا. (۱۷) امام صادق از پدران بزرگوارش عليهم السلام نقل می فرماید که پیامبر خداصلی الله عليه وآلله وسلم فرمودند: جبرئیل از جانب پروردگار عظیم الشأن مرا با خبر کرد: هر کس بداند [و ایمان داشته باشد] که هیچ خدا و معبدی جز من نیست و این که محمدصلی الله عليه وآلله وسلم بنده و فرستاده من است و علی بن ابی طالب علیه السلام خلیفه من است و امامان که از فرزندان اویند، حجت‌های من هستند، او را با رحمت خودم وارد بهشت خواهم کرد و با عفو خودم از آتش جهنم نجات می‌دهم، همسایگی خود را برای او مباح می‌کنم، کرامتم را بر او واجب می‌گردانم، نعمتم را برای او تمام خواهم کرد، و او را از خاصان و خالصان خود قرار می‌دهم. چنین شخصی اگر مراندا کند، لبیک خواهم گفت. اگر مرا بخواند، جوابش خواهم داد. اگر چیزی از من بخواهد، به او عطا خواهم کرد. اگر سکوت کند و چیزی نخواهد، بدون درخواست خواهم بخشید. اگر بدی کند، به او رحم خواهم کرد. اگر از من فرار کند، خودم صدایش خواهم زد. اگر برگردد قبولش خواهم کرد. اگر درب خانه‌ام را بکوبد به رویش خواهم گشود. اما اگر شهادت ندهد که خدا و معبدی جز من نیست، یا شهادت بدهد به این، ولی به بندگی و رسالت محمد شهادت ندهد، یا به هر دو شهادت بدهد، اما به خلافت علی بن ابی طالب علیه السلام شهادت ندهد، یا به آنها شهادت بدهد، ولی شهادت ندهد که امامان از فرزندان علی علیهم السلام حجت‌های من هستند، یقیناً نعمت‌های مرا انکار کرده و بزرگی و عظمت مرا کوچک شمرده و به آیات و کتب آسمانی و پیامبران من کافر شده است. چنین شخصی اگر آهنگ (و قصد) مرا هم کند، محبوش می‌کنم. اگر از من در خواست کند محرومش سازم. اگر صدایم کند به سخشن گوش نخواهم داد. اگر دعایم کند، دعاایش را مستجاب نخواهم کرد. اگر امیدی داشته باشد، نالمیدش خواهم کرد. این مجازات او از جانب من است. در حالی که من به بندگانم کوچک‌ترین ظلم و ستمی نخواهم کرد. جابر بن عبد الله انصاری برخاست و عرض کرد: ای رسول خدا! امامان از فرزندان علی بن ابی طالب چه کسانی هستند؟ پیامبر خداصلی الله علیه وآلله وسلم فرمود: حسن و حسین که دو آقای جوانان اهل بهشت هستند، پس از آنان آقای عبادت کنندگان در زمان خودش، علی بن حسین، سپس باقر، محمد بن علی، - و تو ای جابر! او را در ک خواهی کرد، هرگاه او را دیدی سلام مرا به وی برسان - پس از او، جعفر بن محمد الصادق، سپس کاظم موسی بن جعفر، و بعد از او علی بن موسی الرضا، سپس محمد بن علی التقی، بعد علی بن محمد التقی، بعد حسن بن علی الزکی و در آخر، فرزندش، قائم به حق مهدی امت من، امام هستند، همان که زمین را از قسط و عدل پر می‌کند چنان که از ظلم و جور پر شده باشد. ای جابر! آنان جانشینان و اوصیای من هستند. آنان فرزندان و عترت من می‌باشند. هر کس از آنان اطاعت کند، مرا اطاعت کرده است و آن که نافرمانی شان نماید، نافرمانی مرا نموده

و هر که ایشان را، یا حتی یکی از آنان را انکار کند، مرا انکار کرده است. به واسطه ایشان است که خداوند، آسمان را نگه داشته تا بر زمین نیفتد مگر به اذن او، و به برکت آنان است که خداوند زمین را نگه داشته تا اهلش را نلرزاند.

حدیث نهم

آخرین ستاره امامت احمد بن علی البندیجی، عن عبد الله بن موسی العباسی، عن موسی بن سلام، عن البزنطی، عن عبد الرحمن بن الحشاب، عن أبي عبد الله، عن آبائهما عليهم السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم: مَثَلُ أَهْلِ بَيْتِي مَثَلُ نُجُومِ السَّمَااءِ، كُلُّمَا غَابَ نَجْمٌ طَلَعَ نَجْمٌ، حَتَّى إِذَا نَجْمٌ مِنْهَا طَلَعَ فَرَمِقُوهُ بِالْأَعْيُنِ وَأَشَرَّتُمُ إِلَيْهِ بِالْأَصَابِعِ، (أَتَاهُ مَلَكُ الْمَوْتِ فَدَهَبَتِ بِهِ، ثُمَّ لَبِسْتُمُ فِي ذَلِكَ سِبْتًا مِنْ دَهْرِكُمْ) وَاسْتَوْتُ بِنُوْعِ الْمُطْلِبِ وَلَمْ يَدْرِ أَيِّ مِنْ أَيِّ فَعَنِيدَ ذَلِكَ يَئِدُو نَجْمُكُمْ، فَاحْمَدُوا اللَّهَ وَاقْبِلُوهُ. (۱۸) امام صادق از پدران بزرگوارش علیهم السلام نقل می کند که پیامبر خداصلی الله عليه وآله وسلم فرموده است: اهل بیت من مانند ستارگان آسمانند، هرگاه ستاره‌ای غایب شود ستاره دیگری طلوع خواهد کرد. تا آنگاه که ستاره‌ای از آنان طلوع می کند که همه با چشم و دست خود او را نشان می دهند و اشاره می کنند (و بنای اذیت او را دارند). آنگاه مدتی طولانی غیبت می نماید تا وقتی پس فرزندان عبدالطلب که بنی عباس باشند بر خلائق مستولی می شوند. و کار مردم به هرج و مرچ می انجامد. در این هنگام ستاره شما طلوع می نماید، پس حمد خدا را به جای آورید و آن ستاره را قبول کنید.

حدیث دهم

هادی امت أبوالحسن محمد بن جعفر بن محمد التمیمی، عن أحمد بن مروان الغزال، عن محمد بن تیم، عن عبد الرحمن بن مهدی، عن معاویه بن صالح، عن عبد الغفار بن قاسم، عن أبي هریرة، قال: دخلت على رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم وقد نزلت هذه الآية «إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ» فقرأها علينا رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم، ثم قال: أَنَا الْمُنْذِرُ أَتَعْرِفُونَ الْهَادِي؟ قُلْنَا: لا، يا رَسُولَ اللَّهِ. قال صلى الله عليه وآله وسلم: هُوَ خَاصِفُ النَّغْلِ. فَطَوَّلَتِ الْأَغْنَاقُ إِذْ خَرَجَ عَلَيْنَا عَلَيْهِ السَّلَامُ مِنْ بَعْضِ الْحُجَّرِ وَبِيَدِهِ نَعْلٌ رَسُولِ اللَّهِصَلِيَّ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ. ثُمَّ التَّفَتَ إِلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِصَلِيَّ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: أَلَا إِنَّهُ الْمُبَلَّغُ عَنِّي وَالْإِمَامُ بَعْدِي وَزَوْجُ ابْنَتِي وَأَبُو سَيِّطِي، فَنَخْنُ أَهْلُ بَيْتِ أَذْهَبَ اللَّهُ عَنَّا الرِّجْسَ وَطَهَرَنَا مِنَ الدَّنَسِ، يُقَاتِلُ بَعْدِي عَلَى التَّأْوِيلِ كَمَا قاتَلَتْ عَلَى التَّنْزِيلِ، هُوَ الْإِمَامُ أَبُو الْأَئِمَّةِ الزُّهْرِ. فَقَبَلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَكَمُ الْأَئِمَّةُ بَعْدَكَ؟ قال صلى الله عليه وآله وسلم: إِثْنَا عَشَرَ، عَدَدَ نُقَبَّاءِ بَنِي إِسْرَائِيلَ، وَمِنْنَا مَهْدِيُّ هَذِهِ الْأَمَّةِ، يَمْلَأُ اللَّهُ بِهِ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعِدْلًا كَمَا مُلِئَتْ ظُلْمًا وَجُورًا، لَا تَخْلُو الْأَرْضُ مِنْهُمْ إِلَّا سَاخَتْ بِأَهْلِهَا. (۱۹) هنگامی که آیه «إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ» نازل شد پیامبر صلی الله عليه وآله وسلم آن را برای ما قرائت کرد و سپس فرمود: من انذار کننده و بیم دهنده هستم، آیا شما هادی را می شناسید؟ عرض کردیم: خیر، ای رسول خدا! پیامبر خداصلی الله عليه وآله وسلم فرمودند: هادی امت، همان وصله زننده کفش است. همه گردنها کشیده شد و به اطراف نگاه کردند، ناگاه امام علی علیه السلام را دیدیم که از یکی از حجره‌ها بیرون آمد، در حالی که کفش رسول خداصلی الله عليه وآله وسلم به دست ایشان بود. سپس پیامبر اکرم صلی الله عليه وآله وسلم توجهی به ما نموده، فرمودند: آگاه باشید! که او از جانب من ابلاغ پیام خواهد کرد، او امام پس از من است، شوهر دخترم و پدر دو سبط من است. ما اهل بیتی هستیم که خداوند متعال هر نوع آلودگی را از ما زدوده و ما را پاک و پاکیزه نموده است، او پس از من برای تأویل قرآن مبارزه خواهد کرد، چنان که من برای تنزیل آن جنگ کردم. علی امام و پدر امامان درخشندۀ و آشکار است. عرض شد: امامان بعد از شما چند نفرند؟ فرمود: دوازده نفر، به عدد نقبیان بنی اسرائیل. و از ماست مهدی این امت، که خداوند به وسیله او زمین را از عدل و داد پر می کند، چنان که از ظلم و جور پر شده باشد. زمین هیچ گاه از امامان خالی نخواهد شد و الا اهلش را فرو خواهد برد.

حدیث یازدهم

مهدی علیه السلام خلیفه الله است حدّثنا محمد بن موسی بن المتوّکل قال: حدّثنا محمد بن أبي عبد الله الكوفی، قال: حدّثنا موسی بن عمران النخعی، عن عمّه الحسین بن یزید، عن الحسن بن علی بن سالم، عن أبي حمزہ، عن سعید بن جبیر، عن عبد الله بن عباس قال: قال رسول الله صلی الله علیه وآلہ وسلم: إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى اِطْلَعَ إِلَى الْأَرْضِ اطْلَاعَةً فَاخْتَارَنِي مِنْهَا فَجَعَلَنِي نَبِيًّا، ثُمَّ اطْلَعَ الثَّانِيَةَ فَاخْتَارَنِي اِمامًا، ثُمَّ أَمْرَنِي أَنْ أَتَخَذَهُ أَخًا وَوَلِيًّا وَوَصِيًّا وَخَلِيفَةً وَوَزِيرًا. فَعَلَّیَّ مِنِّي وَأَنَا مِنْ عَلَّیٍّ وَهُوَ زَوْجُ ابْنِتِي وَأَبُو سَبِطِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ. أَلا- وَإِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى جَعَلَنِي وَإِنَّهُمْ حُجَّاجًا عَلَى عِبَادِهِ وَجَعَلَ مِنْ صُلْبِ الْحُسَيْنِ أَئِمَّةً يَقُومُونَ بِأَمْرِي وَيَعْفَفُونَ وَصِحَّتِي، أَتَاسِعُ مِنْهُمْ قَائِمًا أَهْلَ بَيْتِي وَمَهْدِيًّا أَمْتِي، أَشْبَهُ النَّاسَ بِي فِي شَمَائِلِهِ وَأَقْوَالِهِ وَأَفْعَالِهِ، يَظْهَرُ بَعْدَ غَيْبَةِ طَوِيلَةٍ وَحَيْرَةِ مُضِلَّةٍ، فَيَغْلِنُ أَمْرَ اللَّهِ جَلَّ وَعَزَّ، يُؤَيْدُ بِنَصِيرِ اللَّهِ وَيَنْصُرُ بِمَلَائِكَةِ اللَّهِ، فَيَمْلِأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا كَمَا مُلِئَتْ جَوْرًا وَظُلْمًا. (۲۰) پیامبر عظیم الشأن اسلام صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمودند: خداوند متعال نظری به زمین افکند و از آن میان، مرا برگزید و پیامبر خود گردانید. بار دیگر نظری افکند و علی را برگزید و او را امام قرار داد. سپس به من فرمان داد که او را برادر، ولی، وصی و خلیفه خود سازم. پس علی از من و من از علی ام، او شوهر دخترم، فاطمه است و پدر دو سبط من، حسن و حسین میباشد. آگاه باشید! خداوند متعال مرا و ایشان را حاجت‌های خود بر بندگانش قرار داده است، و نیز از نسل حسین، امامانی را قرار داده که به امر من قیام می‌کنند و وصیت مرا حفظ می‌نمایند. نهین آنان قائم اهل بیت من است، او مهدی امت من است، همان که در شکل و شمایل و گفتار و رفتار، شبیه ترین مردم به من است. وی بعد از غیبت طولانی و حیرتی گمراه کننده ظهور خواهد کرد و امر و فرمان خداوند را اعلام می‌دارد و دین وی را آشکار می‌سازد. او به یاری خداوند مؤید می‌گردد و به نصرت فرشتگان کمک می‌شود. پس زمین را از قسط و عدل پر می‌نماید، چنان که از جور و ظلم پر شده باشد.

حدیث دوازدهم

مهدی علیه السلام ذوالقرنین امت من است حدّثنا أبوطالب المظفر بن جعفر بن المظفر العلوی السمرقندی، قال: حدّثنا جعفر بن محمد بن مسعود، عن أبيه، قال: حدّثني محمد بن نصیر، قال: حدّثنا محمد بن عیسی، عن حماد بن عیسی، عن حمرو بن شمر، عن جابر بن یزید الجعفی، عن جابر بن عبد الله الانصاری قال: سمعت رسول الله صلی الله علیه وآلہ وسلم يقول: إِنَّ ذَا الْقَرْنَيْنِ كَانَ عَبْدًا صَالِحًا، جَعَلَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ حُجَّةً عَلَى عِبَادِهِ، فَدَعَا قَوْمَهُ إِلَى اللَّهِ وَأَمَرَهُمْ بِتَقْوَاهُ، فَضَرَبُوهُ عَلَى قَرْنِهِ، فَغَابَ عَنْهُمْ زَمَانًا حَتَّى قِيلَ ماتَ أَوْ هَلَكَ، بِئَأَيِّ وَادِ سَيْلَكَ. ثُمَّ ظَهَرَ وَرَجَعَ إِلَى قَوْمِهِ فَضَرَبُوهُ عَلَى قَرْنِهِ الْآخَرِ، وَفِيكُمْ مَنْ هُوَ عَلَى سُنْتِهِ، وَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ مَكَنَ لِتَدْبِيَ الْقَرْنَيْنِ فِي الْأَرْضِ، وَجَعَلَ لَهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَيِّبًا، وَلَيَلَعَّ الْمَعْرِبُ وَالْمَسْرِقُ، وَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَهُ كُنُوزَ الْأَرْضِ وَمَعَادِنَهَا، وَيَنْصُرُهُ بِمَا لَرَبِّ فَيَمْلِأُ الْأَرْضَ بِهِ عَدْلًا وَقِسْطًا كَمَا مُلِئَتْ جَوْرًا وَظُلْمًا. (۲۱) جابر بن عبد الله انصاری می‌گوید: از پیامبر خدا صلی الله علیه وآلہ وسلم شنیدم که می‌فرمود: همانا ذوالقرنین بندۀ صالح خدا بود که خداوند متعال او را حاجت بر بندگانش قرار داده بود. ذوالقرنین قوم خود را به سوی خدا دعوت کرد، و به آنان فرمود: تقوای خدا را مراعات کنید. امّا آنان بر طرفی از پیشانی اش زده و او را از خود راندند. پس از بین ایشان غایب شد، و غیبت وی به قدری طولانی گشت که برخی گفتند از دنیا رفته، برخی دیگر گفتند کشته شده و بعضی هم گفتند معلوم نیست در کدام وادی و بیابان است. ذوالقرنین پس از مدتی غیبت، ظهور کرد و به سوی قومش برگشت. پس قوم او به طرف دیگر پیشانی اش زدند. در بین شما هم کسی هست که بر سنت و روش ذوالقرنین خواهد بود. خداوند عظیم الشأن به ذوالقرنین تمکن و پادشاهی در زمین را عطا فرمود و برای او از هر چیزی راهی قرار

داد. و پادشاهی اش از غرب تا شرق عالم را فرا گرفت. خداوند متعال همین سنت و روش را در قائم از فرزندان من نیز جاری خواهد کرد. پس او را بـر شرق و غرب عالم حاکم خواهد کرد، به گونه‌ای که هیچ طریق و مکانی از پستی و بلندی که ذوالقرنین بر آن قدم گذاشته نخواهد ماند مگر این که قائم ما هم بر آن قدم می‌گذارد. خداوند گنج‌های زمین و معادن آن را برایش ظاهر می‌کند و با ترس و رعبی که در دل دشمنانش می‌اندازد، وی را پیروز می‌نماید. پس به وسیله او زمین را از عدل و قسط پر می‌کند، چنان که از ظلم و ستم پر شده باشد.

حدیث سیزدهم

مهدی علیه السلام از عترت و اهل بیت من است عن الحسن بن الحسین، عن سفیان الجریری، عن عبد المؤمن، عن الحارث بن حصیره، عن عمارة بن جوین العبدی، عن أبي سعید الخدری قال: سمعت رسول الله صلی الله علیه وآلہ وسلم يقول على المنبر: إِنَّ الْمُهْبَدَيَ مِنْ عِتَرَتِي مِنْ أَهْلِ بَيْتِي، يَخْرُجُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ، تَنْزَلُ لَهُ السَّمَاءُ قَطْرَهَا، وَتَخْرُجُ لَهُ الْأَرْضُ يَدْرَهَا، فَيُمْلَأُ الْأَرْضَ عِدْلًا وَقِسْطًا كَمَا مَلَأَهَا الْقَوْمُ ظُلْمًا وَجُورًا.(۲۲) ابو سعید خدری می گوید: از پیامبر خداصلی الله علیه وآلہ وسلم شنیدم که بر منبر می فرمود: به درستی که مهدی از عترت و اهل بیت من است، در آخر الزمان ظهور می کند، آسمان قطرات باران خود را برای او نازل می‌نماید و زمین دانه‌ها و گیاهان خود را برای او می‌رویاند. پس در تمام زمین، عدل و قسط را به پا می‌دارد، همان گونه که دیگران آن را از ظلم و جور پر کرده باشند.

حدیث چهاردهم

مهدی علیه السلام از برگزیدگان است. حدثنا أبو على محمد بن همام، قال: حدثنا عبد الله بن جعفر، عن أحمد بن هلال، عن سعيد بن غزوان، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عن آبائه عليهم السلام قال: قال رسول الله صلی الله علیه وآلہ وسلم: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ اخْتَارَ مِنَ الْأَيَّامِ الْجُمُعَةَ، وَمِنَ الشُّهُورِ شَهْرُ رَمَضَانَ، وَمِنَ الْلَّيَالِي لَيْلَةُ الْقُدْرِ، وَاخْتَارَنِي عَلَى جَمِيعِ الْأَيَّامِ، وَاخْتَارَ مِنِي عَلَيْهَا وَفَضْلَهُ عَلَى جَمِيعِ الْأَوْصَاصِ يَا إِيمَانِي، وَاخْتَارَ مِنْ عَلَيِّ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ، وَاخْتَارَ مِنَ الْحُسَيْنِ الْأَوْصَاصَ يَا إِيمَانَ وُلْدِي، يَنْفُسُونَ عَنِ التَّتْرِيلِ تَحْرِيفَ الْغَالِينَ، وَاتِّحَالَ الْمُبْطِلِينَ وَتَأْوِيلَ الْمُمْضِلِينَ، تَاسِيَةُهُمْ قَائِمُهُمْ وَهُوَ ظَاهِرُهُمْ وَهُوَ بَاطِنُهُمْ.(۲۳) امام صادق علیه السلام از پدران بزرگوارش علیهم السلام روایت می کند که رسول خداصلی الله علیه وآلہ وسلم فرمودند: خدای متعال از روزها، روز جمعه را و از ماهها، ماه رمضان و از شبها، شب قدر را برگزید، و از میان همه انبیاء، مرا برگزید، و از میان خاندان من، علی را برگزید و او را بر همه اوصیا برتری داد، و از خاندان علی، حسن و حسین را برگزید، و از خاندان حسین، اوصیای از فرزندان او را برگزید، و آنان از قرآن کریم تحریف غلو کنندگان و نسبت ناروای باطل گویان و تأویل گمراه کنندگان را دفع می کنند. و نهmin آنان، قائم ایشان است و او ظاهر و باطن ایشان است.

حدیث پانزدهم

مزدگانی به امام علی علیه السلام احمد بن هوذه، عن النهاوندی، عن عبد الله بن حماد، عن أبان بن عثمان، قال: قال أبو عبد الله علیه السلام: يَئِنَّا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ بِالْبَقِيعِ، فَأَتَاهُ عَلَيْهِ فَسِلْمَ عَلَيْهِ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: إِجْلِسْ، فَأَجْلَسَهُ عَنْ يَمِينِهِ، ثُمَّ جَاءَ عَجْفَرُ بْنُ أَبِي طَالِبٍ، فَسَأَلَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، فَقَيْلَ: هُوَ بِالْبَقِيعِ، فَأَتَاهُ فَسِلْمَ عَلَيْهِ فَأَجْلَسَهُ عَنْ يَسَارِهِ، ثُمَّ جَاءَ الْعَبَاسُ فَسَأَلَ عَنْهُ، فَقَيْلَ: هُوَ بِالْبَقِيعِ، فَأَتَاهُ فَسِلْمَ عَلَيْهِ وَأَجْلَسَهُ أَمَامَهُ، ثُمَّ التَّفَتَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ إِلَى عَلَيِّ علیه السلام فَقَالَ: أَلَا - أُبَشِّرُكَ يَا عَلَيِّ! قَالَ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: كَانَ

جَبْرِيلُ عِنْدِيْ آنِفَاً، وَخَبَرِنِيْ أَنَّ الْقَائِمَ الَّذِي يَخْرُجُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ يَمْلأُ الْأَرْضَ عِدْلًا كَمَا مُلِئَتْ ظُلْمًا وَجُوْرًا مِنْ ذُرَيْتَكَ مِنْ وُلْدِ الْحُسَيْنِ - عَلَيْهِمُ السَّلَامُ -. فَقَالَ عَلَىٰ عَلِيهِ السَّلَامُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا أَصَابَنَا حَيْرٌ قَطُّ مِنْ اللَّهِ إِلَّا عَلَىٰ يَدِنِيْكَ. ثُمَّ التَّفَتَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا جَعْفَرُ! أَلَا أُبَشِّرُكَ؟! قَالَ: بَلِيْ يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: كَانَ جَبْرِيلُ عِنْدِيْ آنِفَاً، فَأَخْبَرَنِي أَنَّ الَّذِي يَدْفَعُهَا إِلَى الْقَائِمِ هُوَ مِنْ ذُرَيْتَكَ، أَتَدْرِي مَنْ هُوَ؟! قَالَ: لَا. قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: ذَاكَ الَّذِي وَجْهَهُ كَالْدِينَارِ وَأَسْنَانُهُ كَالْمِنْشَارِ وَسَيْفُهُ كَحَرِيقِ النَّارِ، يَدْخُلُ الْجَبَلَ ذَلِيلًا وَيَخْرُجُ مِنْهُ عَزِيزًا، يَكْتِفُهُ جَبْرِيلُ وَمِيكَائِيلُ. ثُمَّ التَّفَتَ إِلَى الْعَبَاسِ فَقَالَ: يَا عَمَ النَّبِيِّ! أَلَا أُخْبِرُكَ بِمَا أَخْبَرَنِي جَبْرِيلُ؟! فَقَالَ: بَلِيْ يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: قَالَ لِي وَيْلٌ لِذُرَيْتَكَ مِنْ وُلْدِ الْعَبَاسِ. فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَفَلَا أَجِنْبِنُ النِّسَاءَ؟! قَالَ لَهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: قَدْ فَرَغَ اللَّهُ مِمَّا هُوَ كَائِنٌ. (۲۴) امام صادق عليه السلام نقل می فرماید: در یکی از روزها که رسول خدا صلی الله علیه وآلہ وسلم در بقعی شریف داشتند، علی علیه السلام نیز به خدمت ایشان رسید و سلام کرد. پیامبر اکرم صلی الله علیه وآلہ وسلم به وی فرمود: بنشین. پس او را در سمت راست خویش نشاند. سپس جعفر بن ابی طالب آمد، سؤال کرد رسول خدا صلی الله علیه وآلہ وسلم کجا تشریف دارند، جواب دادند: ایشان در بقعی هستند. پس به خدمت ایشان رسید، سلام کرد. پیامبر صلی الله علیه وآلہ وسلم نیز او را در سمت چپ خود نشاند. بعد از آن عباس آمد، گفت: رسول خدا کجاست؟ گفته شد: در بقعی تشریف دارند. عباس هم به خدمت پیامبر صلی الله علیه وآلہ وسلم رسید و سلام کرد و حضرت نیز او را مقابل خود نشاند. پس از این پیامبر خدا صلی الله علیه وآلہ وسلم توجهی به امیر المؤمنین علیه السلام کرده، فرمود: ای علی! آیا می خواهی مژده‌ای به تو بدهم؟ آیا تو را از چیزی با خبر کنم؟ امام علیه السلام عرض کرد: بفرمایید، ای رسول خدا! پیامبر اکرم صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمود: لحظاتی پیش جبرئیل نزد من بود و به من خبر داد: آن قائمی که در آخر الزمان ظهور می‌کند و زمین را از عدل پر می‌نماید، همان گونه که از ظلم و جور پر شده باشد، او از نسل تو و از فرزندان حسین است. امام علی علیه السلام گفت: ای رسول خدا! هیچ خیری از جانب خدا به ما نمی‌رسد، مگر این که به دست شما و توسط شما خواهد بود. پیامبر خدا صلی الله علیه وآلہ وسلم بعد از آن، رو به جعفر بن ابی طالب کرده، فرمودند: ای جعفر! آیا می خواهی به تو مژده بدهم؟ آیا می خواهی تو را از چیزی آگاه سازم؟ عرض کرد: بفرمایید، ای رسول خدا! رسول اکرم صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمودند: لحظاتی پیش جبرئیل نزد من آمد و گفت: کسی که پرچم را به دست قائم خواهد داد، از ذریه و نسل توست، آیا او را می‌شناسی؟ جعفر گفت: خیر. پیامبر خدا صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمود: او کسی است که چهره‌اش مانند دینار، درخشان است و دندان‌هایش مانند شانه و شمشیرش همانند گداخته آتش است، با ذلت داخل کوه می‌شود اما با عزّت بیرون می‌آید و جبرئیل و میکائیل از او محافظت خواهند کرد. پیامبر اکرم صلی الله علیه وآلہ وسلم سپس رو به عباس کرده، فرمودند: ای عمومی پیامبر! آیا تو را آگاه کنم از آنچه که جبرئیل به من خبر داده است؟ عرض کرد: بفرمایید، ای رسول خدا! پیامبر گرامی صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمود: جبرئیل گفت: وای بر ذریه و فرزندان تو از جور و ستم فرزندان عباس (بنی عباس). عباس گفت: ای رسول خدا! من بعد از این از معاشرت با زنان اجتناب خواهم کرد. پیامبر اعظم صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمود: خدا از آنچه شدنی است، فارغ گشته و قضای الهی حتمی شده است.

حدیث شانزدهم

مژدگانی به فاطمه، مهدی از ماست جماعة، عن التلعکبری، عن احمد بن علی، عن احمد بن ادريس، عن ابن عیسی، عن الأهوazi، عن الحسین بن علوان، عن أبي هارون العبدی، عن أبي سعید الخدری فی حدیث له طویل اختصرناه قال: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ لِفَاطِمَةَ: يَا بُنْيَةَ! إِنَّا أَعْطَيْنَا أَهْلَ الْبَيْتِ سَبْعًا لَمْ يُعْطَهَا أَحَدٌ قَبْلَنَا. نَيْنَا خَيْرُ الْأَنْبِيَاءِ وَهُوَ أَبُوكَ وَوَصِّيلُنَا خَيْرُ الْأُوْصِيَاءِ وَهُوَ بَعْلُكَ وَشَهِيدُنَا خَيْرُ الشَّهَدَاءِ وَهُوَ عَمُ أَيْكَ حَمْرَةُ وَمِنْ لَهُ جَنَاحَانِ خَضِيبَانِ يَطِيرُ بِهِمَا فِي الْجَنَّةِ وَهُوَ أَبُنْ عَمَّكَ جَعْفُرُ وَمِنْ سَبْطِهِ الْأُمَّةِ وَهُمَا ابْنَاكَ الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ وَمِنْ وَمَنَا وَاللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ مَهْدِيُّ هَذِهِ الْأُمَّةِ الَّذِي يُصَدِّلُ خَلْفَهُ عَيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ. ثُمَّ ضَرَبَ بِيَدِهِ عَلَى

مِنْكِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ، فَقَالَ مِنْ هَذَا ثَلَاثًا۔ (۲۵) پیامبر خدا صلی الله علیه وآلہ وسلم به دخترش فاطمه زهرا علیها السلام فرمودند: ای دخترم! به ما اهل بیت هفت چیز عطا شده که قبل از ما به هیچ کس دیگری داده نشده است: - پیامبر ما، بهترین پیامبران است که او پدرت می‌باشد. - وصی ما، بهترین وصی است که او شوهرت می‌باشد. - شهید ما، بهترین شهیدان است و او عمومی پدرت، حمزه است. - از ماست، آن که با دو بال در بهشت پرواز می‌کند و او پسر عمومیت جعفر است. - دو سبط این امت از مایند که آنان حسن و حسین، فرزندان تو می‌باشند. - و قسم به خدایی که جز او خدایی نیست! مهدی این امت از ماست، همان که عیسی بن مریم، پشت سرش به نماز می‌ایستد. سپس به شانه حسین زد و سه بار فرمود: از فرزندان او است.

حدیث هفدهم

مهدی علیه السلام از فرزندان فاطمه علیها السلام المفید، عن إسماعيل بن يحيى العبسى، عن محمد بن جریر الطبرى، عن محمد بن إسماعيل الصوارى، عن أبي الصلت الھروى، عن الحسين الأشقر، عن قيس بن الريبع، عن الأعمش، عن عبائة بن ربيع، عن أبي أيوب الأنصارى قال: قالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ لِفَاطِمَةَ فِي مَرْضِهِ وَالَّذِي تَفَسَّيَ بِيَدِهِ لَا يُبَدِّلُهُ لَهُدَى الْأُمَّةِ مِنْ مَهْدِيٍ وَهُوَ وَاللَّهُ مِنْ وُلْدِكِ. (۲۶) پیامبر عظیم الشأن صلی الله علیه وآلہ وسلم آن گاه که در بستر یماری بودند، به دخترش فاطمه علیها السلام فرمودند: سوگند به آن که جانم به دست اوست! حتماً برای این امت «مهدی» خواهد بود، به خدا قسم که او از فرزندان تو می‌باشد.

حدیث هجدهم

مهدی علیه السلام از فرزندان امام حسین علیه السلام بایسناد التمیمی، عن الرضا، عن آبائه، عن علی علیهم السلام قال: قالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: لَا تَذَهَّبُ الدُّنْيَا حَتَّى يَقُومُ بِأَمْرِ أَمَّتِي رَجُلٌ مِنْ وُلْدِ الْحُسَيْنِ، يَمْلأُهَا عَدْلًا كَمَا مُلِئَتْ ظُلْمًا وَجُورًا. (۲۷) امام رضا از قول پدران بزرگوارش علیهم السلام و ایشان از حضرت علی علیه السلام نقل کردند که پیامبر اکرم صلی الله علیه وآلہ وسلم فرموده است: دنیا تمام نخواهد شد تا این که مردی از اولاد [امام] حسین علیه السلام برای امر امت من قیام نماید، زمین را پر از عدل می‌کند، چنان که از ظلم و جور پر شده باشد.

حدیث نوزدهم

مهدی علیه السلام از صلب حسین علیه السلام است حدّثنا محمد بن علی ماجیلویه قال: حدّثنی عَمِّي محمد بن أبي القاسم، عن أَحْمَدَ بْنَ أَبِي عَبدِ اللَّهِ الْبَرْقِيِّ، عن مُحَمَّدِ بْنِ عَلَى الْقَرْشِيِّ، عن مُحَمَّدِ بْنِ سَنَانٍ، عن الْمَفْضِلِ بْنِ عَمْرٍو، عن أَبِي حَمْزَةِ الشَّمَالِيِّ، عن أَبِي جَعْفَرٍ مُحَمَّدِ بْنِ عَلَى الْبَاقِرِ، عن أَبِيهِ عَلَى بْنِ الْحَسِينِ، عن أَبِيهِ الْحَسِينِ بْنِ عَلَىٰ - عَلِيهِمُ السَّلَامُ - قَالَ: دَخَلَتْ أَنَا وَأَخِي عَلَى جَدِّي رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، فَأَجْلَسَنِي عَلَى فَخْذِهِ، وَأَجْلَسَ أَخِي الْحَسِينَ عَلَى فَخْذِهِ الْأُخْرَى، ثُمَّ قَبَّلَنَا وَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: بِأَبِي أَنَّتِمَا مِنْ إِمَامَيْنِ صَالِحِيْنِ اخْتَارَ كُمَا اللَّهُ مِنِّي وَمِنْ أَيِّكُمَا وَأَمْكُمَا، وَاخْتَارَ مِنْ صُلْبِكَ يَا حُسَيْنُ تِسْعَةَ أَئِمَّةً، تَاسِعُهُمْ قَائِمُهُمْ، وَكُلُّهُمْ فِي الْفَضْلِ وَالْمُتَزَلِّهِ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى سَوَّاءً. (۲۸) امام حسین علیه السلام روایت می‌کند که من و برادرم به محضر جدّم رسول خدا صلی الله علیه وآلہ وسلم شرفیاب شدیم، آن حضرت مرا بر یک زانو و برادرم حسن را بر زانوی دیگر کش نشاند، ما را بوسیده، فرمود: پدرم به قربان شما دو امام شایسته باد! خدای تعالی شما را از وجود من و پدرتان اختیار کرد، ای حسین! خداوند از صلب تو، نه امام برگزید که نهمین آنها قائم ایشان است و همه آنها در فضیلت و متزلت نزد خدای تعالی برابرند.

فصل دوم: دوران غیبت

حدیث بیست

غیبت، حتمی و طولانی است ابن الم توکل، عن علی، عن أبيه، عن الهرowi، عن الرضا، عن آبائه عليهم السلام قال: قال النبی صلی الله عليه وآلہ وسلم: وَالَّذِي بَعْثَنِي بِالْحَقِّ يَبْشِّرُ أَيْغِيْنَ الْقَائِمِ مِنْ وُلْدِي بِعَهْدِ مَعْهُودِ إِلَيْهِ مِنِّي، حَتَّىٰ يَقُولُ أَكْثَرُ النَّاسِ مَا لَلَّهِ فِي آلِ مُحَمَّدٍ حَاجِةٌ وَيَسُكُّ آخَرُوْنَ فِي وِلَادَتِهِ فَمَنْ أَدْرَكَ زَمَانَهُ فَلَيَسْتَسْكُنْ بِمَدِينَهُ وَلَا يَجْعَلُ لِلشَّيْطَانِ إِلَيْهِ سَبِيلًا بِشَكِّهِ فَيُرِيْلُهُ عَنْ مِلَّتِي وَيُخْرِجُهُ مِنْ دِينِي فَقَدْ أَخْرَجَ أَيْوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ مِنْ قَبْلِ وَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ جَعَلَ الشَّيَاطِينَ أُولَاءِ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ (۲۹) امام رضا از پدران بزرگوارش عليهم السلام نقل می کند که پیامبر اکرم صلی الله عليه وآلہ وسلم فرموده است: سوگند به آن که مرا از روی حقیقت و برای بشارت مردم، به پیامبری برانگیخت، حتماً قائم از فرزندان من غایب خواهد شد تا مدتی که با او عهد کرده ام. (این غیبت آن قدر طول می کشد که) اکثر مردم می گویند: خدا را به آل محمد نیازی نیست. برخی نیز در ولادت او شک می کنند. پس هر که آن زمان را در ک کرد، باید به دین او متمسک شود و با شک و تردید، شیطان را بر خود غالب نکند که در این صورت او را از ملت من بیرون می کند و او را از دین من خارج می نماید. (و بدانید که این شیطان) همان است که پدر و مادر شما را قبل از بهشت بیرون کرده بود. البته خداوند متعال شیطان را فقط بر کسانی که ایمان نیاورند، مسلط خواهد کرد.

حدیث بیست و یکم

دوران غیبت و ظهور ناگهانی ابی وابن الولید وابن الم توکل جمیعاً، عن سعد والحمیری ومحمد العطار جمیعاً، عن ابن عیسی و ابن هاشم والبرقی وابن ابی الخطاب جمیعاً، عن ابن محبوب، عن داود بن الحصین، عن ابی بصیر، عن الصادق، عن آبائه عليهم السلام قال: قال رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: الْمَهْدِيُّ مِنْ وُلْدِي، إِسْمُهُ أَسْمَىٰ وَكُنْيَتُهُ كُنْيَتِي، أَشْبَهُ النَّاسَ بِنَحْلَفَا وَنَحْلَفَاتَ تَكُونُ لَهُ غَيْرَهُ وَحَيْرَهُ، حَتَّىٰ يَضْلِلُ الْخَلْقَ عَنْ أَدْيَانِهِمْ، فَعِنْدَ ذَلِكَ يُقْلِلُ كَالشَّهَابِ الثَّاقِبِ، فَيَمْلُؤُهَا عَدْلًا وَقِسْطًا كَمَا مُلِئَتْ ظُلْمًا وَجَحْرًا (۳۰) پیامبر عظیم الشأن صلی الله عليه وآلہ وسلم فرمودند: مهدی از فرزندان من است، نام او نام من است و کنیه اش کنیه من است. شبیه ترین مردم به من است، از جهت سیرت و صورت (خلقت و اخلاق). غیتی برای او خواهد بود که دوران حیرت و سرگردانی است، تا به حدی که مردم از دین خودشان گمراه می شوند. اما در همین وقت مهدی رو می کند و به سرعت شهاب ثاقب (سریع) ظهور می نماید. پس زمین را پر از عدل و داد می کند، همان طور که از ظلم و جور پر شده باشد.

حدیث بیست و دوم

مؤمنان واقعی حدثنا ابوالحسن محمد بن علی بن الشاه الفقيه المروروذی بمروالروذ قال: حدثنا ابو حامد احمد بن محمد بن الحسين قالک حدثنا ابی یزید احمد بن خالد الخالدی قال: حدثنا محمد بن احمد بن صالح التمیمی قال: حدثنا محمد بن حاتم القطان عن ابی حماد بن عمرو ، عن الإمام جعفر بن محمد، عن أبيه، عن جدّه، عن علی بن ابی طالب عليهم السلام فی حدیث طویل فی وصیة النبی صلی الله عليه وآلہ وسلم یذکر فیها: أن رسول الله صلی الله علیه وآلہ وسلم قال له: يا علی واعلم أنَّ أَعْجَبَ النَّاسِ إِيمَانًا وَأَعْظَمُهُمْ يَقِينًا قَوْمٌ يَكُونُ فِي آخرِ الزَّمَانِ، لَمْ يَلْحُقُوا النَّبِيَّ وَحَجَبَ عَنْهُمُ الْحَجَّةُ، فَآمُوا بِسَوَادِ عَلَىٰ يَيَاضٍ. (۳۱) امام صادق از پدران بزرگوارش و از علی بن ابی طالب عليه السلام در حدیثی طولانی که وصیت پیامبر اکرم صلی الله علیه وآلہ وسلم را ذکر می کند روایت کرده است که رسول خدا صلی الله علیه وآلہ وسلم به علی علیه السلام فرمودند: ای علی بدان که شگفتانگیزترین مردم از جهت ایمان و عظیم ترین آنان از حیث یقین، مردمی هستند که در آخرالزمان خواهند بود، پیامبر را ندیده اند و از امام نیز محبوبند، اما به سیاهی بر روی سفیدی ایمان آورده اند.

حیدث بیست و سوم

منتظران واقعی کماند ابن الم توکل، عن الأسدی، عن البرمکی، عن علی بن عثمان، عن محمد بن الفرات، عن ثابت بن دینار، عن سعید بن جیر، عن ابن عباس قال: قال رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: عَلَىٰ بْنُ أَبِي طَالِبٍ إِمَامُ أُمَّتِي وَخَلِيفَتِي عَلَيْهِمْ بَعْدِي، وَمِنْ وَلِيْدِهِ الْقَائِمُ الْمُنتَظَرُ الَّذِي يَمْلأُ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ بِهِ الْأَرْضَ عِدْلًا وَقِسْطًا كَمَا مُلِئَتْ جُورًا وَظُلْمًا، وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ بَشِيرًا إِنَّ النَّاَبِتَيْنَ عَلَى الْقَوْلِ يَهُ فِي زَمَانٍ غَيْبَتِهِ لَاَعْزُ مِنَ الْكَبِيرِتِ الْأَحْمَرِ. فَقَامَ إِلَيْهِ جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَلِلْقَائِمِ مِنْ وَلِيْدِكَ عَيْنِي. فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: إِنِّي وَرَبِّي وَلِيَمْحَصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ، يَا جَابِرُ! إِنَّ هَذَا الْأَمْرُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ، وَسَرِّي مِنْ سِرِّ اللَّهِ، مَطْوِيٌّ عَنْ عِبَادِهِ، فَإِيَّاكَ وَالشَّكَ فِي أَمْرِ اللَّهِ فَهُوَ كُفُّرٌ. (۳۲) پیامبر خدا صلی الله عليه وآلہ وسلم فرمودند: علی بن ابی طالب علیه السلام امام و پیشوای امیت من است و خلیفه من بر آنان بعد از من می باشد. «قائم» از فرزندان اوست، همان که منتظر است تا خداوند عزیز به وسیله او زمین را پر از عدل و داد کند همان طور که از ظلم و جور پر شده باشد. قسم به آن که مرا به حق و برای بشارت مردم، به پیامبری برانگیخت! به درستی که آنان که در زمان غیبت قائم، بر قول به او و امامت او ثابت می مانند و اعتقاد دارند، کمیاب تر از کبریت احمر(یاقوت سرخ) می باشند. جابر بن عبد الله انصاری برخاست و گفت: ای رسول خدا! آیا برای قائم که از فرزندان شماست غیبی خواهد بود؟ پیامبر خدا صلی الله عليه وآلہ وسلم فرمود: آری، به خدا قسم! «و خداوند در آن موقع مؤمنان را در بوته امتحان خالص می گرداند و کافران را زایل و باطل می کند». ای جابر! این امری از امور خداست و سری از اسرار الهی است که از بندگان خود پوشانیده است. پس بپرهیز از شک و تردید در امر خدا که موجب کفر می شود.

حیدث بیست و چهارم

مرگ با انکار قائم، مرگ جاهلیت است الوراق، عن الأسدی، عن النخعی، عن التوفی، عن غیاث بن ابراهیم، عن الصادق، عن آبائه علیهم السلام قال: قال رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: مَنْ أَنْكَرَ الْقَائِمَ مِنْ وَلِيْدِهِ فِي زَمَانٍ غَيْبَتِهِ ماتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً. (۳۳) امام صادق از پدران بزرگوارش علیهم السلام بازگو می کند که پیامبر عظیم الشأن صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمودند: هر کس «قائم» را که از فرزندان من است در زمان غیبت او انکار نماید، مردن او به مرگ جاهلیت خواهد بود.

حیدث بیست و پنجم

فдای آن تنهای یگانه! اخربنی أبو القاسم جعفر بن محمد، عن محمد بن یعقوب، عن علی بن ابراهیم بن هاشم، عن أبيه و علی بن محمد القاسانی جمیعاً عن زکریا بن یحیی بن النعمان، قال: سمعت علی بن جعفر بن محمد یحدث الحسن بن الحسین بن علی بن الحسین، فقال فی حدیثه: لقد نصر اللَّه أبا الحسن الرضا علیه السلام لما بعی علیه إخوته و عمومته. و ذکر حدیثاً طویلاً حتی انتهی إلی قوله: فقمت و قبضت علی ید أبي جعفر محمد بن علی الرضا علیه السلام و قلت له: أشهد أنك إمام عند اللَّه فبکی الرضا علیه السلام ثمَّ قال: يَا عَمَّ أَلَمْ تَشِمَّعْ أَبِي وَهُوَ يَقُولُ: قال رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: يَا أَبَيِ ابْنِ خَيْرَةِ الْإِمَاءِ النُّؤُيَّةِ الطَّيِّبَةِ، يَكُونُ مِنْ وَلِيْدِهِ الْطَّرِيدُ الشَّرِيدُ الْمَوْتُورُ بِأَبِيهِ وَجِدِّهِ صَاحِبُ الْغَيْبَةِ، فَيَقُولُ ماتَ أُوْهَلَكَ أَىَّ وَادِ سَلَكَ. فَقُلْتُ: صَدَقْتَ، جُعِلْتُ فِتَادَكَ. (۳۴) امام رضا علیه السلام به عمومی خود فرمود: ای عموم! آیا از پدرم نشیدی که می فرمود: پیامبر خدا صلی الله علیه وآلہ وسلم فرموده است: پدرم به فدای فرزند بهترین کنیزان مغربی و پاک، که از فرزندان اوست آن تنهای رانده شده که انتقام خون پدر و جدش را می گیرد، صاحب غیبی که در مورد او می گویند: از دنیا رفته است، یا کشته شده است، و معلوم نیست در کدام وادی و بیابان به سر می برد. گفتم: درست می فرمایید، فدای شما بشوم!

حدیث بیست و ششم

انتظار فرج، بهترین اعمال عن مسعود، عن جعفر بن معروف، قال: أخبرني محمد بن الحسين، عن جعفر بن بشیر، عن موسی بن بکر الواسطی، عن أبي الحسن، عن آبائہ علیہم السلام: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَفْضَلُ أَعْمَالٍ أُمِّتِي انتِظَارُ الْفَرَجِ مِنَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ. (۳۵) پیامبر اکرم صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمودند: بهترین اعمال امت من، انتظار فرج از جانب خداوند عظیم الشأن است.

حدیث بیست و هفتم

تأسف و سرگردانی عن محمد بن الحنفیه عن أمیرالمؤمنین علیه السلام: عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: يَا عَلِيُّ! أَنْتَ مِنِي وَأَنَا مِنْكَ وَأَنْتَ أَخِي وَوَزِيرِي. فَإِذَا مِتْ ظَهَرْتُ لَكَ ضَغَائِنُ فِي صُدُورِ قَوْمٍ، وَسَتَكُونُ بَعْدِي فِتْنَةً صَمَاءً صَيَّلُمْ يَسْقُطُ فِيهَا كُلُّ وَلِيَجِهٍ وَبِطَانَةٍ وَذِلِّكَ عِنْدَ فِقدَانِ الشِّعْيَةِ الْخَامِسَ مِنْ وُلْدِ السَّابِعِ مِنْ وُلْدِكَ، تَحْرُنَ لِفَقْدِهِ أَهْلُ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ، فَكُمْ مُؤْمِنٌ وَمُؤْمِنَةٌ مُتَّسِّفٌ مُتَّلَهِفٌ حَيْرَانٌ عِنْدَ فَقْدِهِ. ثُمَّ أَطْرَقَ مَلِيًا، ثُمَّ رَقَعَ رَأْسَهُ وَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: يَا بِي وَأَمْيَى سِيمَى وَشَبِيهِي وَشَبِيهِ مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ، عَلَيْهِ مُجَبُوبُ النُّورِ (أَوْ قَالَ جَلَّابِيُّ النُّورِ)، تَوَقَّدَ مِنْ شُعَاعِ الْقُدْسِ كَأَنَّهُ بِهِمْ آيُسُ ما كَانُوا، نُودُوا بِنِتَادِهِ يُسْمِعُ مِنَ الْبَعْدِ كَمَا يُسْمِعُ مِنَ الْقُرْبِ، يَكُونُ رَحْمَةً عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَعِذَابًا عَلَى الْمُنَافِقِينَ. قُلْتُ: وَمَا ذِلِّكَ التِّبَادِعُ؟ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: ثَلَاثَةُ أَصْوَاتٍ، فِي رَجْبِ الْأَوَّلِ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ، الثَّانِي أَزْفَتُ الْأَزْفَةَ، الثَّالِثُ يَرَوْنَ بَدَنًا بَارِزًا مَعَ قَرْنِ الشَّمْسِ، يُنَادِي أَلَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ فُلَانَ بْنَ فُلَانٍ حَتَّى يَسْتَبِهُ إِلَى عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ، فِيهِ هَلَاكُ الظَّالِمِينَ، فَعِنْدَ ذِلِّكَ يَأْتِي الْفَرَجُ وَيَسْفِي اللَّهُ صُدُورَهُمْ وَيُدْهِبُ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ. قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَكَمْ يَكُونُ بَعْدِي مِنَ الْأَئِمَّةِ؟ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: بَعْدَ الْحُسَيْنِ تِسْعَةٌ وَالْتَّاسِعُ قَائِمُهُمْ. (۳۶) پیامبر اکرم صلی الله علیه وآلہ وسلم به امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود: ای علی تو از منی و من از توام، تو برادر و وزیر منی. وقتی من وفات کردم دشمنی تو در سینه‌های قوم ظاهر می‌گردد و به زودی بعد از من فتنه شدید ظاهر می‌شود، کسانی که از نزدیکان و اقوام ویاران او نباشند در آن واقع می‌شوند، این در وقتی است که امام پنجم از اولاد امام هفتمن از نسل تو مفقود و غایب شود. اهل زمین و آسمان از فقدان او محزون می‌شوند، مرد و زن مؤمن تأسف خورده، حیران و سرگردان می‌مانند. بعد از آن سر مبارک خود را به پایین انداخته پس از مدتی سر برداشت و فرمود: پدر و مادرم فدای کسی باد که با من همنام و شبیه من و شبیه موسی بن عمران است و بر او پرده‌هایی از نور است. گویا من کسانی را که مهدی را از دست داده‌اند و تأسف و تلهف می‌کنند می‌بینم و از حالت ایشان یأسی به من می‌رسد، ایشان را ندایی رسد که از دور شنیده می‌شود چنان که از نزدیک شنیده می‌شود و آن امام، برای مؤمنین رحمت است و برای منافقان عذاب خواهد گردید. من عرض کردم: این ندا چیست؟ فرمود: سه صوت است در ماه رجب: صدای اول «أَلَّا لعنةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ» است صدای دوم: «أَزْفَةُ الْأَزْفَةِ» است؛ (یعنی قیامت نزدیک گردید). سومین نشانه این است که هنگام برآمدن خورشید، بدنه آشکار می‌شود که از آن ندا می‌رسد: آگاه باشید! به درستی که خدای تعالی مبعوث گردانید فلان بن فلان را، و نسبت وی را به امیرالمؤمنین علیه السلام می‌رساند. که در ظهور او، هلاکت ظالمین است. پس در این وقت فرج مؤمنین است. خدای تعالی به سینه‌های ایشان شفا می‌بخشد و غیظ دل‌هایشان را می‌برد. عرض کردم: یا رسول الله! بعد از من چند نفر امام خواهند بود؟ فرمود: «بعد از حسین نه نفر، که نهمین ایشان قائم‌شان است.»

فصل سوم: نشانه‌های آخر الزمان

حدیث بیست و هشتم

نشانه‌های آخرالزمان (۱) ابن إدريس، عن أبيه، عن محمد بن آدم، عن أبيأس، عن المبارك بن فضالة، عن وهب بن منبه يرفعه إلى ابن عباس قال: قال رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: لَمَّا عَرَجَ بِي رَبِّي جَلَّ جَلَّ أَنَّا نَدَأْنَا يَا مُحَمَّدُ قُلْتُ لَيَّكَ رَبَّ الْعَظَمَةِ لَيَّكَ، فَأَوْحَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَيَّ يَا مُحَمَّدُ فِيمَا اخْتَصَّ الْمَلَأُ الْأَعْلَى قُلْتُ: إِلَهِي لَا عِلْمَ لِي فَقَالَ لِي: يَا مُحَمَّدُ هَلَا اتَّخَذْتَ مِنَ الْمَادِمَيْنَ وَزِيرًا وَأَخَا وَوَصِيًّا مِنْ بَعْدِكَ؟ فَقُلْتُ إِلَهِي وَمَنْ أَتَحْدُدْ تَخْيِرَ لِي أَنْتَ يَا إِلَهِي فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيَّ يَا مُحَمَّدُ قَدْ اخْتَرْتُ لَكَ مِنَ الْمَادِمَيْنَ عَلَيَا فَقُلْتُ إِلَهِي إِنْ عَمَّيْ فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيَّ يَا مُحَمَّدُ إِنَّ عَلِيًّا وَارِثُ الْعِلْمِ مِنْ بَعْدِكَ وَصَاحِبُ لِوَائِكَ لِوَاءِ الْحَمْدِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَصَاحِبُ حَوْضِكَ يَسِّيَّقِي مَنْ وَرَدَ عَلَيْهِ مِنْ مُؤْمِنِي أُمَّتِكَ ثُمَّ أَوْحَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يَا مُحَمَّدُ إِنِّي قَدْ أَقْسَمْتُ عَلَى نَفْسِي قِسْمًا حَقَّا لَا يُشَرِّبُ مِنْ ذَلِكَ الْحَوْضِ مُبِينًا لَكَ وَلِأَهْلِ بَيْتِكَ وَذُرِّيَّتِكَ الطَّيِّبَيْنَ حَقًّا حَقًّا。 أَقُولُ: يَا مُحَمَّدُ لَا دَخْلَنَ الْجَنَّةَ جَمِيعَ أُمَّتِكَ إِلَّا مِنْ أَبِي فَقْلُتُ إِلَهِي وَأَحِمْدُ يَابَى دُخُولَ الْجَنَّةِ فَأَوْحَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بَلِي فَقُلْتُ فَكِيفَ يَابِي فَأَوْحَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَيَّ يَا مُحَمَّدُ اخْتَرْتُكَ مِنْ خَلْقِي وَاخْتَرْتُ لَكَ وَصِيًّا مِنْ بَعْدِكَ وَجَعَلْتُهُ مِنْكَ بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا يَبْيَعُ بَعْدَكَ وَالْقَيْتُ مُحَمَّدًا فِي قَلْبِكَ وَجَعَلْتُهُ أَبَا وَلِيْدَكَ فَحَقُّهُ بَعْدِكَ عَلَى أُمَّتِكَ كَحَقِّكَ عَلَيْهِمْ فِي حَيَاتِكَ فَمَنْ جَحِيدَ حَقَّهُ جَحِيدَ حَقَّكَ وَمَنْ أَبِي أَنْ يُوَالِيْهُ فَقَدْ أَبِي أَنْ يُوَالِيْكَ وَمَنْ أَبِي أَنْ يُوَالِيْكَ كَفَدْ أَبِي أَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ فَخَرَّتُ لِلَّهِ سَاجِدًا شُكْرًا لِمَا أَعْنَمَ إِلَيَّ فَإِذَا مُنَادِيَنَا إِرْعَعَ يَا مُحَمَّدُ رَأْسَكَ وَسَلْمَنِي أَعْطِكَ فَقُلْتُ يَا إِلَهِي إِجْمَعُ أُمَّتِي مِنْ بَعْدِي عَلَى وِلَايَةِ عَلَيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامِ لَيَرِدُوا عَلَى جَمِيعًا حَوْضِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْحَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَيَّ يَا مُحَمَّدُ إِنِّي قَدْ قَضَيْتُ فِي عِبَادِي قَبْلَ أَنْ أَخْلُقَهُمْ وَقَضَاهُمْ فِيهِمْ لِأَهْلِكَ بِهِ مِنْ أَشَاءَ وَأَهْدَى بِهِ مِنْ أَشَاءَ وَقَدْ آتَيْتُهُ عِلْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَجَعَلْتُهُ وَزِيرَكَ وَخَلِيفَتَكَ مِنْ بَعْدِكَ عَلَى أَهْلِكَ وَأُمَّتِكَ عَزِيزَيْهِ مِنْتَيْ وَلَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنْ عَادَهُ وَأَبْغَضَهُ وَأَنَّكَ وَلِآيَتَهُ بَعْدَكَ فَمَنْ أَبْغَضَهُ أَبْغَضَكَ وَمَنْ عَادَهُ فَقَدْ عَادَكَ فَقَدْ عَادَنِي وَمَنْ أَحَبَكَ فَقَدْ أَحَبَكَ وَمَنْ أَحَبَكَ فَقَدْ أَحَبَنِي وَقَدْ جَعَلْتُ لَهُ هَذِهِ الْفَضِيلَةَ وَأَعْطَيْتُكَ أَنْ أَخْرُجَ مِنْ صُلْبِهِ أَحَدَ عَشَرَ مَهْدِيًّا كُلُّهُمْ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ مِنْ الْبِكْرِ الْبُتُولِ وَآخِرَ رَجُلِ مِنْهُمْ يُصَيَّلِي خَلْفَهُ عِيسَى بْنُ مَرْيَمَ يَمِلُّ الْأَرْضَ عِدْلًا كَمَا مُلِئَتْ ظُلْمًا وَجُورًا أَنْجِي بِهِ مِنَ الْهَلْكَةِ وَأَهْدِي بِهِ مِنَ الضَّلَالِهِ وَأَبْرُءُ بِهِ الْأَعْمَى وَأَشْفِي بِهِ الْمَرِيضِ فَقُلْتُ إِلَهِي وَسَيِّدِي مَتَى يَكُونُ ذَلِكَ فَأَوْحَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يَكُونُ ذَلِكَ إِذَا رُقِعَ الْعِلْمُ وَظَهَرَ الْجَهَلُ وَكَثُرَ الْقُرَاءُ وَقَلَّ الْعَمَلُ وَكَثُرَ الْقَتْلُ وَقَلَّ الْفَقْهَاءُ الْهَادُونَ وَكَثُرَ فَقَهَاءُ الْفَضَالَةِ وَالْخَوَانِيَّةِ وَكَثُرَ الشِّعْرَاءُ وَاتَّخَذَ أُمَّتِكَ قُبُورَهُمْ مَسَاجِدَ وَحَلَّتِ الْمَصَاحِفُ وَزَخَرَفَتِ الْمَسَاجِدُ وَكَثُرَ الْجُبُورُ وَالْفَسَادُ وَظَهَرَ الْمُنْكَرُ وَأَمَرَ أُمَّتِكَ بِهِ وَنَهَا عَنِ الْمَعْرُوفِ وَأَكْتَفَى الرِّجَالُ بِالرِّجَالِ وَالنِّسَاءُ بِالنِّسَاءِ وَصَارَ الْأَمْرَاءُ كَفَرَةً وَأَوْلَائُهُمْ فَجَرَةً وَأَغْوَانُهُمْ طَالِمَةً وَدَوْوُ الرَّأْيِ مِنْهُمْ فَسِيقَةً وَعِنْدَ ذِرَّاتِكَ ثَلَاثَةُ خُسُوفٍ: خَسِيفٌ بِالْمَسْرِقِ وَخَسِيفٌ بِالْمَغْرِبِ وَخَسِيفٌ بِجَزِيرَةِ الْقَرْبِ، وَخَرَابُ الْبَصِيرَةِ عَلَى يَدِ رَجُلٍ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ يَتَبَعُهُ الرُّزُنُوجُ، وَخُرُوجُ رَجُلٍ مِنْ وَلِدِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلَيِّ، وَظَهُورُ الدَّجَالِ يَخْرُجُ مِنَ الْمَسْرِقِ مِنْ سِجَّستانَ، وَظَهُورُ السُّفِيَّانِيِّ. فَقُلْتُ: إِلَهِي مَا يَكُونُ بَعْدِي مِنَ الْفِتَنِ، فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيَّ وَأَخْبَرَنِي بِبَلَاءِ بَنِي أُمَّيَّةِ لَعْنَهُمُ اللَّهُ، وَمِنْ فَتْنَةِ وَلِدِ عَمِّي وَمَا هُوَ كَائِنٌ إِلَيَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَأَوْصَيْتُ بِذَلِكَ أَبْنَى عَمَّيْ حِينَ هُبِطَ إِلَيَّ الْأَرْضِ وَأَدَيْتِ الرِّسَالَةَ، وَلَلَّهِ الْحَمْدُ عَلَى ذَلِكَ كَمَا حَمِدَهُ النَّبِيُّونَ وَكَمَا حَمِدَهُ كُلُّ شَيْءٍ قَبْلِيَ وَمَا هُوَ خَالِقُهُ إِلَيَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ。(۳۷) پیامبر اکرم صلی الله علیه وآلہ وسلم فرموده است: آن گاه که پروردگار مرا به معراج بردا، ندا فرمود: ای محمد! گفت: بله، بله، ای پروردگار عظیم الشأن، لیک! پس وحی فرمود: ای محمد! اهل آسمانها در مورد کدام امر با یکدیگر مخاصمه کردند؟ عرض کردم: خدایا مرا به آن علمی نیست. فرمود: آیا کسی از آدمیان را برای خودت به عنوان وزیر و برادر و وصی بعد از خودت انتخاب نکرده‌ای؟ گفت: خدایا! چه کسی را انتخاب کنم؟ تو خود کسی را انتخاب بفرما. پس وحی رسید: ای محمد! من از بین تمام انسان‌ها، علی را برایت برگزیدم. عرض کردم: خدایا! پسر عمومیم؟ خداوند وحی فرمود: ای محمد! علی وارث تو و وارث علم تو بعد از خودت می‌باشد. او در روز قیامت صاحب پرچم تو می‌باشد که آن پرچم هدایت است. او صاحب حوض توست و هر که از مؤمنان امت تو بر آن وارد شود او را سیراب می‌کند. سپس وحی دیگری رسید: ای محمد! به ذات خودم قسم یاد می‌کنم که هیچ یک از دشمنان تو و دشمنان اهل بیت تو و فرزندان تو از آن حوض نخواهند نوشید. به حقیقت می‌گوییم ای محمد! که تمام امت تو

را داخل بهشت خواهم کرد، مگر کسی که خود امتناع کند. عرض کردم: خدایا! آیا کسی هست که از ورود به بهشت امتناع کند؟ خداوند متعال فرمود: آری. گفتم: چطور؟ فرمود: ای محمد! از بین تمام بندگان، فقط تو را اختیار کردم، و برای جانشینی بعد از تو نیز کسی را وصی انتخاب کردم، مثل او برای تو، مثل هارون است برای موسی، مگر این که بعد از تو پیامبری نخواهد بود. محبت او را بر قلب تو انداختم و او را پدر فرزندانت قرار دادم. حق او بر امت بعد از تو همانند حق خودت بر آنان است در زمان حیات، پس هر که حق او را انکار کند، حق تو را انکار کرده است. و هر که از ولایت او امتناع نماید، از ولایت تو امتناع نموده است. و هر که از ولایت تو سرباز زند، از ورود به بهشت ابا کرده است. پس از این، به خاطر نعمت‌های خداوند به سجده افتادم و شکر خدا نمودم. در این هنگام بود که منادی نداد: ای محمد! سربدار، و بخواه از من تا عطایت کنم. عرض کردم: خدایا! امت مرا بر محور ولایت علی بن ابی طالب علیه السلام جمع کن، تا همه آنان در روز قیامت بر حوض من وارد شوند. خداوند وحی فرمود: ای محمد! قضای من در مورد بندگانم، قبل از آن که آنان را خلق کنم جاری شده و حتمی گشته است، هر که را بخواهم هلاک می‌کنم و هر که را بخواهم، هدایت می‌نمایم. به درستی که همان علمی که به تو دادم، برای بعد از تو به علی هم دادم و او را وزیر و خلیفه تو قرار دادم؛ هم برای اهل تو و هم برای امت بعد از تو، و این دستور قطعی از جانب من است. هر که با علی دشمنی ورزد و منکر ولایتش باشد داخل بهشت نخواهد شد. آن که با علی بغض و کینه داشته باشد، با تو کینه‌ورزی کرده و آن که با تو چنین کند، با من کینه‌ورزی نموده است. آن که با علی دشمنی کند، با تو دشمنی کرده است و آن که با تو دشمنی کند، با من دشمنی کرده است. هر که علی را دوست بدارد، تو را دوست داشته و آن که تو را دوست بدارد، حتماً دوست من است. به تحقیق این فضیلتی است که برای او قرار دادم، و عطایی است که به تو دادم به این که یازده نفر مهدی از نسل او که همگی از ذریه تو واژ بکر بتول هستند بیرون یاورم. آخرین آنان کسی است که عیسی بن مریم پشت سرش به نماز می‌ایستد، زمین را پر از عدل و داد می‌کند همان گونه که از ظلم و ستم پر شده باشد. دیگران را به وسیله او از هلاکت نجات می‌دهم و به وسیله او هدایت می‌کنم، و به وسیله او کور را بینا و مریض را شفا می‌دهم. گفتم: خدای من و آقای من! چه موقع چنین خواهد شد؟ خداوند متعال وحی فرمود: آن گاه که علم برداشته شود و جهل ظاهر گردد، قاریان بسیار امّا عمل کم شود، آن گاه که قتل زیاد گردد و آن گاه که فقهای هدایت کننده کم شوند امّا فقهای گمراه و خیانت کار و یاوه گویان زیاد شوند. آن گاه که امت تو، قبور خود را مسجد قرار دهند، مصحف‌ها را زینت و مساجد را آذین‌بندی کنند و با طلا یا غیر آن منقش نمایند. و آن گاه که ظلم و فساد زیاد شود و منکرات علی گردد و مردم را به آن امر، اما از معروف نهی نمایند. مردان به مردان و زنان به زنان اکتفا کنند. آن گاه که امیران و پادشاهان از کافران باشند و دوستان ایشان فاسق و یاوران آنان از ظالمان و صاحبان رأی نیز از فاسقان باشند. در این هنگام سه خسوف واقع خواهد شد؛ یکی در مشرق و یکی در مغرب و دیگری در جزیره العرب. شهر بصره به دست فردی از ذریه تو خراب خواهد شد که پیروان او رومی هستند. سپس مردی از فرزندان حسین بن علی علیهم السلام قیام می‌نماید، دجال از شرق و از ناحیه سیستان و سفیانی نیز خروج می‌کنند. گفتم: ای خدای من! بعد از من فتنه‌ها چگونه خواهد بود؟ خداوند به من وحی فرمود و مرا خبر داد از کارهای بنی امیه که خدا آن‌ها را لعنت کند و نیز از فتنه فرزندان عمومیم. و نیز خبر داد از آنچه که تا روز قیامت واقع خواهد شد. همه این اخبار و حوادث را آن موقعی که از معراج به زمین برگشتم، به پسر عمومیم سفارش کردم و رسالت خودم را انجام دادم. حمد مخصوص خداوند است و من نیز خدا را حمد می‌کنم همان طور که تمام انبیا او را حمد می‌کنند، و همان گونه که تمام اشیای عالم و آنچه که خدا خالق آن است تا روز قیامت همه، حمد کننده خدایند.

حدیث بیست و نهم

نشانه‌های آخر الزمان (۲) علی بن إبراهیم، عن هارون بن مسلم، عن مسعدة بن صدقه، عن أبی عبد الله علیه السلام قال: قَالَ

النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: كَيْفَ يُكَمِّلُ إِذَا فَسَيَدَتْ نِسَاءُكُمْ وَفَسَقَ شَبَابُكُمْ وَلَمْ تَأْمُرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَلَمْ تَنْهُوْا عَنِ الْمُنْكَرِ فَقِيلَ لَهُ وَيَكُونُ ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ نَعَمْ وَشَرُّ مِنْ ذَلِكَ كَيْفَ يُكَمِّلُ إِذَا أَمْرَتُمُ الْمُنْكَرَ وَنَهَيْتُمُ عَنِ الْمَعْرُوفِ فَقِيلَ لَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَيَكُونُ ذَلِكَ قَالَ نَعَمْ وَشَرُّ مِنْ ذَلِكَ كَيْفَ يُكَمِّلُ إِذَا رَأَيْتُمُ الْمَعْرُوفَ مُنْكَرًا وَالْمُنْكَرَ مَعْرُوفًا^(۳۸) پیامبر خداصلی الله عليه وآلہ وسلم فرمودند: چگونه خواهید بود آن گاه که زنان شما فاسد شوند، جوانانتان فاسق گردند و شما هم امر به معروف و نهی از منکر نکنید. پس به ایشان عرض شد: ای رسول خدا! آیا چنین خواهد شد؟ پیامبر اعظم صلی الله عليه وآلہ وسلم فرمود: آری، و بدتر از این هم خواهد شد، آن گاه که به بدی امر کنید و از معروف بازدارید. گفته شد: ای رسول خدا! آیا این گونه خواهد شد؟ ایشان فرمودند: آری، و بدتر از این هم می‌شود، آن گاه که کار خوب را بد بدانید و کار بد را خوب بشمرید.

حدیث سی ام

نشانه‌های آخر الزمان^(۳) حدثی ابی، عن سلیمان بن مسلم الخشاب، عن عبد الله بن جریح المکی، عن عطاء بن ابی ریاح، عن عبد الله بن عباس، قال: حججنا مع رسول الله صلی الله عليه وآلہ وسلم حجۃ الوداع، فأخذ بحلقة باب الكعبه ثم أقبل علينا بوجهه، فقال صلی الله عليه وآلہ وسلم: ألا - أخْبِرْ كُمْ بِأَشْرَاطِ السَّاعِيَةِ؟ وَكَانَ أَذْنَى النَّاسِ مِنْهُ يَوْمَئِذٍ سَيْلَمَانُ رَحْمَهُ اللَّهُ، فَقَالَ: بَلِيْ يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَقَالَ صلی الله عليه وآلہ وسلم: إِنَّ مِنْ أَشْرَاطِ الْقِيَامَةِ إِضَاعَةُ الصَّلَواتِ وَاتِّبَاعُ الشَّهَوَاتِ، وَالْمَيْلُ إِلَى الْأَهْوَاءِ، وَتَعْظِيمُ أَصْحَابِ الْمَالِ، وَبَيْعُ الدِّينِ بِالدِّينِ، فَعِنْدَهَا يَنْدُوبُ قُلْبُ الْمُؤْمِنِ فِي جُوْفِهِ كَمَا يُنْدَبُ الْمُلْمِحُ فِي الْمَاءِ مِمَّا يَرَى مِنَ الْمُنْكَرِ فَلَا يَسْتَطِعُ أَنْ يُعَيِّرُهُ. قَالَ سَلَمَانُ: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟! قَالَ صلی الله عليه وآلہ وسلم: إِنِّي وَالَّذِي نَفْسِي يَبْيَدِهِ يَا سَيْلَمَانُ! إِنِّي عِنْدَهَا يَلِيهِمْ أُمْرَآءَ جَوَرَةً وَوُزْرَاءَ فَسِيقَةً وَعُرْفَاءَ ظَلَمَةً وَأَمْنَاءَ خَوْنَةً. فَقَالَ سَيْلَمَانُ: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟! قَالَ صلی الله عليه وآلہ وسلم: إِنِّي وَالَّذِي نَفْسِي يَبْيَدِهِ يَا سَيْلَمَانُ! إِنِّي عِنْدَهَا يَلِيهِمْ أُمْرَآءَ جَوَرَةً سَلَمَانُ: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟! قَالَ صلی الله عليه وآلہ وسلم: إِنِّي وَالَّذِي نَفْسِي يَبْيَدِهِ يَا سَيْلَمَانُ! فَعِنْدَهَا تَكُونُ إِمَارَةُ النَّسَاءِ وَمُشَاوِرَةُ الْإِمَامِ وَقُعُودُ الصَّبِيَّانِ عَلَى الْمَنَابِرِ، وَيَكُونُ الْكَذِبُ طَرْفًا وَالرَّكَاءُ مُعْرِمًا وَالْفَقِيْهُ مُعْنِمًا، وَيَجْفُو الرَّجُلُ وَالِّدَّيْهِ وَيَبْرُصِي بِدِيقَهُ، وَيَطْلُعُ الْكُوْكَبُ الْمُدْنِبُ. قَالَ سَيْلَمَانُ: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟! قَالَ صلی الله عليه وآلہ وسلم: إِنِّي وَالَّذِي نَفْسِي يَبْيَدِهِ يَا سَيْلَمَانُ، وَعِنْدَهَا تَشارَكَ الْمَرْأَهُ زَوْجَهَا فِي التِّجَارَهُ، وَيَكُونُ الْمَطَرُ قَيْظًا وَيَغْيِطُ الْكِرَامَ غَيْظًا، وَيَحْتَرِمُ الرَّجُلُ الْمُعْسَرَ، فَعِنْدَهَا تَقَارُبُ الْأَسْوَاقِ، إِذْ قَالَ هَذَا: لَمْ أَبْعَدْ شَيْئًا وَقَالَ هَذَا: لَمْ أَرْبَعْ شَيْئًا فَلَا تَرَى إِلَّا ذَامًا لَّهِ. قَالَ سَلَمَانُ: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟! قَالَ صلی الله عليه وآلہ وسلم: إِنِّي وَالَّذِي نَفْسِي يَبْيَدِهِ يَا سَيْلَمَانُ! فَعِنْدَهَا تَكُونُ إِمَارَهُ النَّسَاءِ وَلَيَطْلُونَ حُرْمَهُمْ وَلَيَسِيْفُكَنَ دِمَاءَهُمْ وَلَيَمْلَأُنَ قُلُوبَهُمْ دَعْلًا رُعْبًا، فَلَا تَرَاهُمْ إِلَّا وَجِلِّيْنَ خَافِيْنَ مَرْهُوبِيْنَ مَرْهُوبِيْنَ. قَالَ سَلَمَانُ: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟! قَالَ صلی الله عليه وآلہ وسلم: إِنِّي وَالَّذِي نَفْسِي يَبْيَدِهِ، يَا سَلَمَانُ، إِنِّي عِنْدَهَا يُؤْتَى بِشَيْئٍ مِّنَ الْمُسْرِقِ وَشَيْئٍ مِّنَ الْمَغْرِبِ يُلْوَنَ أَمْتَى، فَالْوَرْلِيْلُ لِصَهْفَاءِ أَمْتَى مِنْهُمْ وَالْوَرْلِيْلُ لَهُمْ مِّنَ اللَّهِ، لَا - يَرْحَمُونَ صَهْفَاءَ وَلَا - يُوَقْرُونَ كَبِيرًا وَلَا يَتَجَاوِزُونَ مِنْ مُسْتَىِ، جُتَّهُمْ جُتَّهُ الْمَادِمِيَّنَ وَقُلُوبُهُمْ قُلُوبُ الشَّيَاطِينِ. قَالَ سَلَمَانُ: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟! قَالَ صلی الله عليه وآلہ وسلم: إِنِّي وَالَّذِي نَفْسِي يَبْيَدِهِ يَا سَلَمَانُ! وَعِنْدَهَا يَكْتَفِي الرِّجَالُ بِالرِّجَالِ وَالنِّسَاءُ بِالنِّسَاءِ، وَيُغَارِ عَلَى الْغَلِمَانِ كَمَا يُغَارِ عَلَى الْجَارِيَهُ فِي بَيْتِ أَهْلِهِ وَشَبَّهَهُ الرِّجَالُ بِالنِّسَاءِ وَالنِّسَاءُ بِالرِّجَالِ وَلَتَرَكِبَنَ ذَوَاتُ الْفُرُوجِ السُّرُوجِ فَعِلَيْهِنَ مِنْ أَمْتَى لَعْنَهُ اللَّهُ. قَالَ سَلَمَانُ: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟! فَقَالَ صلی الله عليه وآلہ وسلم: إِنِّي وَالَّذِي نَفْسِي يَبْيَدِهِ يَا سَلَمَانُ إِنِّي عِنْدَهَا تُرْخَرِفُ الْمَسَاجِدُ كَمَا تُرْخَرِفُ الْبَيْعُ وَالْكَائِنُ وَتُحَلِّي الْمَصَاحِفُ، وَتَطْلُوْ الْمَنَارَاتُ وَتَكْتُرُ الصُّفُوفُ بِقُلُوبِ مُتَبَاغِضَهُ وَالْأَسْنَ مُخْتَلِفَهُ. قَالَ سَلَمَانُ: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟! قَالَ صلی الله عليه وآلہ وسلم: إِنِّي وَالَّذِي نَفْسِي يَبْيَدِهِ وَعِنْدَهَا تَحْلِيْ ذُكُورُ أَمْتَى بِالذَّهَبِ وَيَلْبِسُونَ الْحَرِيرَ وَالدِّيَاجَ وَيَتَحَذَّدُونَ جُلُودَ النُّمُورِ صَفَافًا. قَالَ سَلَمَانُ: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟! قَالَ صلی الله عليه وآلہ وسلم: إِنِّي وَالَّذِي نَفْسِي يَبْيَدِهِ يَا سَلَمَانُ! وَعِنْدَهَا يَظْهَرُ الرِّبَا وَيَتَعَامِلُونَ

بِالْعِيْنَةِ وَالرَّشِّى وَيُوَضِّعُ الدِّينُ وَتُرْقَعُ الدُّنْيَا. قَالَ سَلْمَانُ: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ وَالَّذِي نَفْسِي
بِيَدِهِ يَا سَلْمَانُ وَعِنْدَهَا يَكُثُرُ الطَّلاقُ، فَلَا يُقْاَمُ لِلَّهِ حَدْ وَلَنْ يُضْرِبُوا اللَّهَ شَيْئًا. قَالَ سَلْمَانُ: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَآلِهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ يَا سَلْمَانُ وَعِنْدَهَا تَظَاهَرُ الْقَيْنَاتُ وَالْمَعَازِفُ وَتَلِيهِمْ أَشْرَارُ أُمَّتِي. قَالَ سَلْمَانُ: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ
اللَّهِ؟ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ يَا سَلْمَانُ وَعِنْدَهَا تَجْحُجُ أَعْنِيَاءُ أُمَّتِي لِلنُّزُهَةِ وَتَجْحُجُ أُوسَاطُهَا لِلتَّجَارَةِ وَتَجْحُجُ
فَقَرْأُوهُمْ لِلرِّيَاءِ وَالسُّمْعَةِ فَعِنْدَهَا يَكُونُ أَقْوَامٌ يَتَعَلَّمُونَ الْقُرْآنَ لِغَيْرِ اللَّهِ وَيَتَخَذُونَهُ مَزَامِيرَ، وَيَكُونُ أَقْوَامٌ يَتَفَقَّهُونَ لِغَيْرِ اللَّهِ وَتَكُثُرُ أَوْلَادُ
الرِّزْنَا، وَيَتَغَنَّوْنَ بِالْقُرْآنِ وَيَتَهَافَقُونَ بِالدُّنْيَا. قَالَ سَلْمَانُ: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ وَالَّذِي نَفْسِي
بِيَدِهِ يَا سَلْمَانُ! ذَاكَ إِذَا اتَّهَمَكَ الْمُحَارِمُ وَأَكْتَسَبَتِ الْمَآثِمَ، وَتَسْلَطَ الْأَشْرَارُ عَلَى الْأَخْيَارِ، وَيَفْسُوْ الْكَذِبُ وَتَظْهَرُ الْلَّجَاجَةُ وَتَغْشُو الْفَاقَةُ،
وَيَتَبَاهُونَ فِي الْبَلَاسِ وَيَمْطَرُونَ فِي عَيْرِ أَوَانِ الْمَطَرِ، وَيَسْتَحْسِنُونَ الْكُوَيْةَ وَالْمَعَازِفَ وَيُنَكِّرُونَ الْأَمْرَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهَى عَنِ الْمُنْكَرِ حَتَّى
يَكُونَ الْمُؤْمِنُ فِي ذَلِكَ الزَّمَانِ أَذْلُّ مِنَ الْأَمَمِ وَيَظْهُرُ قُرْأُوهُمْ وَعِبَادُهُمْ فِيمَا يَنِهُمُ التَّلَاقُومُ، فَأَوْلَئِكَ يُيَدْعَوْنَ فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ
الْأَرْجَاسُ وَالْأَنْجَاسُ. قَالَ سَلْمَانُ: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ يَا سَلْمَانُ، فَعِنْدَهَا
لَا يَحْضُ الْغَنِيُّ عَلَى الْفَقِيرِ حَتَّى أَنَّ السَّائِلَ يَسْأَلُ فِيمَا بَيْنَ الْجَمْعَيْتَنِ لَا يَصِيبُ أَحَدًا يَضَعُ فِي كَفَهِ شَيْئًا. قَالَ سَلْمَانُ: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا
رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ يَا سَلْمَانُ عِنْدَهَا يَتَكَلَّمُ الرُّؤْيَيْضَهُ. فَقَالَ: وَمَا الرُّؤْيَيْضَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟
فَدَاكَ أَبِي وَأَمَّي! قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: يَتَكَلَّمُ فِي أَمْرِ الْعَامَةِ مِنْ لَمْ يَكُنْ يَتَكَلَّمُ فَلَمْ يَلْبُثُوا إِلَّا قَلِيلًا حَتَّى تَخُورَ الْأَرْضُ حَوْرَةً فَلَا
يَظْنُ كُلُّ قَوْمٍ إِلَّا أَنَّهَا خَارَثٌ فِي نَاحِيَتِهِمْ فَيُمَكِّنُونَ مَا شَاءَ اللَّهُ، ثُمَّ يَنْكُتُونَ فِي مَكْتِهِمْ فَتَنَقِي لَهُمُ الْأَرْضُ أَفْلَادٌ كَيْدُهَا ذَهَبًا وَفِضَّةً. ثُمَّ
أَوْمَأَ بِيَدِهِ إِلَيَّ الْأَسَاطِينِ فَقَالَ مِثْلُ هَذَا فَيُوَمِّدُ لَا يَنْفَعُ ذَهَبٌ وَلَا فِضَّةٌ، فَهَذَا مَعْنَى قَوْلِهِ: فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا. (۳۹) ابن عباس می گوید: حجه
الوداع را با پیامبر اکرم صلی الله علیه وآلہ وسلم به جا آوردیم، آن حضرت حلقه در خانه کعبه را گرفت، سپس به سوی ما توجه
نمود و فرمود: آیا شما را از اخبار و نشانه‌های آخر الزمان آگاه نکنم؟ سلمان رحمه الله که از همه به ایشان نزدیک تر بود، عرض
کرد: بفرمایید، ای رسول خدا! پیامبر اکرم صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمود: برخی از آن اخبار چنین است: ضایع کردن نمازها، پیروی
از شهوت، تمایل به هوی و هوس، تعظیم سرمایه‌داران و فروش دین به دنیا. در این هنگام است که قلب انسان مؤمن آب می‌شود
همان گونه که نمک در آب حل می‌گردد، چون منکرات را می‌بیند ولی نمی‌تواند آن را تغییر دهد. سلمان عرض کرد: آیا این‌ها
واقع خواهد شد؟! پیامبر اکرم اعظم صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمود: آری قسم به خدایی که جانم به دست اوست ای سلمان! در این
هنگام، پادشاهان ستمکار بر آنان حاکم شوند و وزیران آنان فاسق گردند، عارفان ظلم کنند و امینان خیانت ورزند. سلمان گفت:
آیا این گونه خواهد شد؟! پیامبر اکرم صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمود: آری، قسم به آن که جانم به دست اوست، ای سلمان! در این
هنگام، کارهای زشت، رواج پیدا می‌کند و کارهای خیر متوقف می‌شود (منکرات معروف می‌شود و معروف منکر). شخص خائن
را امین می‌پندازند و امین نیز خیانت کند، دروغگو را تصدیق می‌کنند و راستگو را تکذیب نمایند. سلمان گفت: آیا این‌ها شدنی
است؟! رسول خدا صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمود: آری، سوگند به آن که جانم به دست اوست، ای سلمان! پس در آن هنگام،
زنان امیر می‌گردند و کنیزان مشاور می‌شوند و کوچکان بر منابر می‌نشینند، دروغ را شوخی بدانند، زکات را غرامت و زور کی
بدانند و غارت اموال بیت المال را غنیمت شمنند. افراد به پدر و مادر خود جفا می‌کنند اما به دوست خود اهمیت بیشتری می‌دهند
و ستاره دنباله‌دار طلوع نماید. سلمان عرض کرد: یعنی چنین خواهد شد؟! حضرت صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمود: قسم به خشم می‌آیند
آری، ای سلمان! در آن موقع زن در تجارت با همسرش شریک می‌شود. و باران فراوان می‌بارد و مردمان محترم به خشم می‌آیند
مستمندان را پست می‌شمارند. بازارها به هم نزدیک می‌شود، یکی گوید فروش نکردم، دیگری گوید سودی نبردم. پس کسی را
نمی‌بینی مگر این که خدا را مذمت می‌کند. سلمان عرض کرد: این‌ها همه واقع شدنی است؟ پیامبر صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمود:
آری سوگند به آن کسی که جانم در دست اوست، در همان روزه است که قومی بر مردم حکمرانی کنند که اگر مردم سخن

بگویند آنان را می‌کشند، و اگر حرف نزنند مال آن‌ها را مباح می‌شمارند و احترام آن‌ها را زیر پا می‌گذارند، خون‌های آن‌ها را می‌ریزند، دل‌هایشان را پر از بیم می‌نمایند، نمی‌بینی آن‌ها را مگر ترسان لرزان و هراسان. سلمان عرض کرد: آیا این‌ها واقع می‌شود؟ رسول گرامی اسلام صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمود: آری قسم به آن که جانم به دست اوست، در آن وقت چیزی از مشرق و چیزی از غرب گرفته می‌شود و با این وضعیت بر امت من حکومت می‌کنند. وای بر ضعیفان امت من از آن‌ها، وای بر آن‌ها از خدا. رحم بر کودکان نخواهند کرد و بزرگان را احترام نگذارند، گناهکاران را عفو نمی‌کنند، هیکل آن‌ها هیکل آدمیان و دل آن‌ها دل دیوان است. سلمان عرض کرد: ای رسول خدا! این‌ها شدنی است؟ پیامبر صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمود: آری سوگند به آن که جانم به دست اوست. در آن روزهاست که مردان به مردان و زنان به زنان اکتفا کنند و بر غلامان میل کنند، همچنان که بر دوشیزگان میل نمایند. مردان شبیه به زنان و زنان شبیه به مردان شوند و زنان سوار مرکب می‌شوند. لعنت خدا بر آن‌ها باد. سلمان عرض کرد: ای رسول خدا! این‌ها شدنی است. رسول خدا صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمود: آری سوگند به خدا، در آن زمان مساجد را مثل معابد یهود و کلیساها زینت کنند و قرآن را تزیین نمایند، متاره‌ها را بلند سازند، صفات‌های جماعت زیاد اما دل‌ها با یکدیگر کینه‌ور و زبان‌ها دور باشد. سلمان عرض کرد: آیا این‌ها شدنی است. پیامبر اعظم صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمود: آری، قسم به آن که جانم به دست اوست. در آن زمان مردان امت من خود را به طلا بیارایند، لباس ابریشم و دیبا بر تن کنند و پوست پلنگان را خرید و فروش نمایند. سلمان عرض کرد: ای رسول خدا! این‌ها شدنی است؟ پیامبر اکرم صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمود: آری، سوگند به خدایی که جانم در دست اوست. ای سلمان! در آن زمان ربا ظاهر می‌شود و به سفت‌هه بازی و رشوه معامله کنند، دین را پست شمارند و دنیا را عالی دانند. سلمان عرض کرد: ای رسول خدا! این‌ها شدنی است؟ رسول مکرم اسلام صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمود: آری، سوگند به خدایی که جانم در دست اوست. در آن زمان طلاق فراوان می‌شود. و حدی اقامه نمی‌گردد و به خداوند زیانی از آن‌ها نمی‌رسد. سلمان عرض کرد: ای رسول خدا! این‌ها شدنی است؟ پیامبر اعظم صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمود: آری، سوگند به خدایی که جانم در دست اوست. ای سلمان! در آن زمان تار و ساز آشکار گردد. و اشرار امت من فرمانروایی کنند. سلمان عرض کرد: ای رسول خدا! این‌ها شدنی است؟ پیامبر خدا صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمود: آری، سوگند به خدایی که جانم در دست اوست. در آن روز توانگران امت من برای تفرج حجّ می‌کنند. اواسط آن‌ها برای تجارت و فقرای آن‌ها برای ریا حجّ می‌کنند. قرآن را برای غیر خدا یاد می‌گیرند و آن را در آلت طرب می‌خوانند. برای غیر خدا تفقة می‌کنند. اولاد زنا زیاد می‌شود، قرآن را به غنا می‌خوانند و به دنیا با هم مبارات می‌کنند. سلمان عرض کرد: ای رسول خدا! این‌ها شدنی است؟ فرمود: آری، سوگند به خدایی که جانم در دست اوست. ای سلمان! این‌ها در زمانی است که حرمت کسی را محفوظ ندارند، سرمایه کسب، دروغ باشد، بدّها بر نیکان مسلط شوند، دروغ فراوان شود، لجاجت ظاهر گردد، تنگدستی زیاد شود و به لباس بر یکدیگر مبارات کنند. باران در غیر موسوم خود بیارد. تار و طنیور را نیک شمارند، امر به معروف و نهی از منکر را منکر دانند. مؤمن در آن روز و در آن زمان از کنیز خوارتر گردد. قرآن‌خوانان و عابدان را ملامت نمایند. از این‌گونه مردمان در ملکوت آسمان‌ها به نام پلیدان و ناپاکان یاد می‌شوند. سلمان عرض کرد: ای رسول خدا! این‌ها شدنی است؟ فرمود: آری، سوگند به خدایی که جانم در دست اوست. هیچ توانگر بر بی‌نوایی فقیران نمی‌ترسد، سائل در بین جمعیت، کسی را پیدا نمی‌کند تا پولی را به کف او بگذارد. سلمان عرض کرد: ای رسول خدا! این‌ها شدنی است؟ فرمود: آری، سوگند به خدایی که جانم در دست اوست، ای سلمان! و در آن زمان روییضه تکلم می‌کند. سلمان عرض کرد: پدر و مادرم فدای شما باد، ای رسول خدا! روییضه چیست؟ فرمود: کسی که در امور مردم سخترانی کند ولی شایسته آن نباشد. یک چنین مردمی جز اندکی درنگ نخواهند کرد که زمین مانند گاو نر عربده می‌کشد، این عربده زمین چنان عمومی خواهد شد که هر قومی گمان برند این صدا در ناحیه آن‌هاست. پس تا زمانی که خدا بخواهد مکث می‌کنند، سپس در مدت مکث رو به نکت(عهد شکنی) می‌روند. پس زمین برای آن‌ها پاره‌های دل خود را بیرون می‌ریزد از طلا و

نقره و سپس به ستون‌ها اشاره کرد و فرمود: مثل چنین روزی است که طلا و نقره از ارزش می‌افتد. این است معنای قول خداوند متعال: «فقد جاء اشراطها».

فصل چهارم: هنگامه ظهور

حیدث سی و یکم

زمان قیام به اذن خداوند حدثی محمد بن وهب بن محمد الهمای البصیری، قال: حدثنا علی بن العباس، عن عباد بن یعقوب، قال: أخبرنی مسمر بن نوبرة، عن أبي بکر بن عیاش عن أبي سلیمان الصبیری، عن أبي أمامة قال: قال رسول الله صلی الله علیه وآلہ وسلم: لا تَقُومُ الساعِيَةُ حَتَّى يَقُومَ قَائِمُ الْحَقِّ مِنَا وَذَلِكَ حِينَ يَأْذُنُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَهُ، فَمَنْ تَبَعَهُ نَجَى وَمَنْ تَخَلَّفَ عَنْهُ هَلَكَ. فَاللَّهُ اللَّهُ عِبَادُ اللَّهِ إِيمَوْهُ وَلَوْ عَلَى الثَّلَاجِ فَإِنَّهُ خَلِيقَةُ اللَّهِ. قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَتَى يَقُومُ قَائِمُكُمْ؟ قَالَ: إِذَا صَارَتِ الدُّنْيَا هَرَجاً وَمَرَجاً وَهُوَ التَّاسِعُ مِنْ صِلْبِ الْحُسَيْنِ. (۴۰) امام رضا از پدران بزرگوارش علیهم السلام نقل می‌فرماید که پیامبر اعظم صلی الله علیه وآلہ وسلم فرموده‌اند: قیامت به پا نخواهد شد تا روزی که قائم به حق از ما قیام کند و این زمانی خواهد بود که خداوند به وی اجازه بفرماید. پس هر که از او تبعیت کند، نجات می‌یابد و آن که مخالفت وی نماید هلاک خواهد شد. ای بندگان خدا! خدا را، خدا را در نظر داشته باشید و به طرف او بروید؛ هر چند مجبور باشید که با دست و پا بر روی برف و یخ راه بروید. همانا او خلیفه خداوند عظیم الشأن می‌باشد. عرض کردیم: ای رسول خدا! قائم شما چه موقع قیام خواهد کرد؟ پیامبر اکرم صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمود: آن‌گاه که دنیا دچار هرج و مرج شود. و او نهمین از فرزندان و نسل [امام حسین علیه السلام] است.

حیدث سی و دوم

زمان ظهور، ناگهانی و به اذن خداست حدثنا احمد بن زیاد بن جعفر بن الهمدانی، قال: حدثنا علی بن ابراهیم بن هاشم، عن أبيه، عن عبدالسلام بن صالح الھروی، قال: سمعت دعلب بن علی الخزاعی یقول أنسدت مولای الرضا قصیدتی التي أولها: مدارس (۴۱) آیات خلت من تلاوة و متزل وحی مقفر العرصات فلما انتهیت إلی قولی: خروج إمام لا محالة خارج یقوم على اسم الله والبرکات یمیز فینا کل حق و باطل ویحری علی النعماء والنقمات بکی الرضا علیه السلام بکاءاً شدیداً ثم رفع رأسه فقال: يا خزاعی! نطق روح القدس علی لسانکَ بهذین الیتین، فَهَلْ تَدْرِی مَنْ هَذَا الْإِمَامُ وَمَتَى يَقُومُ؟ فَقُلْتُ: لَا يَا مَوْلَای! بَلْ سِمِعْتُ يُخْرُجَ إِماماً مِنْكُمْ يُطَهِّرُ الْأَرْضَ مِنَ الْفَسَادِ وَيَمْلأُهَا عِدْلًا. فَقَالَ يَا دِعْبِلُ! الْإِمَامُ بَعْدِي مُحَمَّدٌ ابْنِي وَبَعْدُهُ ابْنُهُ عَلَیٍّ وَبَعْدُهُ ابْنُهُ الْحَسَنُ وَبَعْدُهُ ابْنُهُ الْحَجَّةُ الْقَائِمُ الْمُنْتَظَرُ، فِي غَيْتِهِ الْمُطَاعَنُ فِي ظُهُورِهِ لَوْ لَمْ يَبْقَ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا يَوْمٌ وَاحِدٍ لَطَوَّلَ اللَّهُ ذَلِكَ الْيَوْمَ حَتَّى يَمْلأُهَا عِدْلًا وَقَسْيَطًا كَمَا مُلِئَتْ جَوْرًا وَظُلْمًا، وَأَمَا مَتَى فَسُؤالٌ عَنِ الْوَقْتِ. وَقَدْ حَدَّثَنِي أَبِي عَنْ أَبَائِهِ أَنَّ السَّبِیْلَ صلی الله علیه وآلہ وسلم قیل له: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَتَى يَخْرُجُ الْقَائِمُ مِنْ ذُرِّیَّتِكَ؟ قال صلی الله علیه وآلہ وسلم: مَثْلُهُ كَمَثْلِ السَّاعِيَةِ لَا يُجَلِّهَا لِوْقَتِهَا إِلَّا هُوَ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَعْتَهُ. (۴۲) عبدالسلام بن صالح هروی گوید: از دعلب بن علی خزاعی شنیدم می‌گفت: برای مولای خودم حضرت رضا علیه السلام قصیده‌ام را که اولش به این مضمون بود خواندم: ۱) مدرسه‌های آیات الهی که از تلاوت تھی شده و متزل وحی که عرصه‌هاییش مبدل به بیان خالی شده است. و چون رسیدم به این بیت از شعر خود: ۲) خروج امامی که به یقین ظهور می‌کند و به نام خدا و با برکت‌های فراوان قیام می‌نماید. (۳) و میان ما هر حقی را از باطل جدا می‌کند و پاداش نیکو و کیفر بدی را می‌دهد. حضرت رضا علی بن موسی علیه السلام سخت گریست و سپس سرش را به جانب من برداشت و فرمود: ای خزاعی در این دو بیت روح الامین به زبانت سخن گفته است آیا می‌دانی این امام کیست و چه موقع قیام می‌کند؟ عرض کردم: نه، ای مولایم! فقط شنیده‌ام یک امامی از شما

ظهور می‌کند که زمین را از فساد پاک می‌نماید و آن را از عدالت و داد پر می‌کند چنان‌که از ستم پر شده باشد. امام رضا علیه السلام فرمود: ای دعل! امام بعد از من محمد است و پس از محمد فرزندش علی است و بعد از علی پسرش، حسن و پس از حسن، پسرش حجت قائم که در غیتش انتظار او را کشند و در ظهرش مطاع باشد. اگر نماند از دنیا مگر یک روز، خدا همان روز را آن قدر طولانی کند تا وی ظهر نماید و آن را پر از عدالت کند، چنان‌که پر از ستم شده باشد. و اما این که چه موقع ظهر خواهد کرد، این اخبار از وقت است و همانا پدرم برای من از پدرش، از پدارنش باز گفته است که از پیغمبر صلی الله علیه وآلہ وسلم پرسش شد: قائم از ذریه‌ات چه موقع خروج می‌کند؟ پیامبر اعظم صلی الله علیه وآلہ وسلم فرموده است: مثل او مثل قیامت است، که آشکار نکند وقتی را جز خداوند متعال و نیاید شما را جز ناگهانی.

حدیث سی و سوم

مهدی علیه السلام قیام برای دین خدا حدثنا محمد بن وهب بن محمد البصري، قال: حدثنا الحسين بن علي البزوفرى، قال: حدثني
عبد العزيز بن يحيى الجلوسى بالبصرة، قال: حدثنى محمد بن زكريا، عن أَحْمَدَ بْنِ عَيْسَى بْنِ زَيْدٍ، قال: حدثنى عمر بن عبد الغفار،
عن أبي بصير، عن حكيم بن جبير، عن علي بن زيد بن جذعان، عن سعيد بن المسيب، عن سعد بن مالك: أن النبي صلی الله علیه
وآلہ وسلم قال: يا عَلَىٰ أَنْتَ مَنِّي بِمُنْزَلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا يَنْبَغِي بَعْدَهُ، تَقْضِيَ دَيْنَى وَتَتْجِزُ عَدَاتِى وَتُقَاتِلُ بَعْدَى عَلَى التَّأْوِيلِ
كَمَا قاتَلْتُ عَلَى التَّتْرِيلِ. يا عَلَىٰ حُبُّكَ إِيمَانُ وَبُغْضُكَ نِفَاقُ، وَلَقَدْ تَبَأَنَى اللَّطِيفُ الْخَيْرُ أَنَّهُ يَخْرُجُ مِنْ صُلْبِ الْحُسَيْنِ تِسْعَةً مِنَ الْأَئِمَّةِ
مَغْصُومُونَ مُظَاهِرُونَ وَمِنْهُمْ مَهْدِيُّ هَذِهِ الْأُمَّةِ الَّذِي يَقُولُ بِاللَّدِينِ فِي آخِرِ الزَّمَانِ كَمَا قُفِّتُ فِي أَوَّلِهِ. (۴۳) پیامبر اکرم صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمود: ای علی! تو برای من مثل هارون برای موسی هستی، مگر این که بعد از من پیامبری نخواهد بود. دین ما تو ادا می‌کنی و وعده‌های ما تو وفا می‌کنی، تو برای تأویل قرآن جنگ خواهی کرد، چنان‌که من برای تنزیل آن جنگیدم. ای علی! دوستی تو نشانه ایمان است و دشمنی با تو نشانه نفاق و دورویی. به درستی که خداوند لطیف خیر به من خبر داد: از نسل حسین، نه نفر امام که همگی معصوم (از هر گناهی مصون) و مطهر (از هر آلودگی پاک) هستند، به وجود خواهند آمد. و مهدی این امّت نیز از ایشان است، همان که در آخر الزمان برای دین قیام می‌کند، چنان‌که من در ابتدای آن قیام کردم.

فصل پنجم: زمان قیام

حدیث سی و چهارم

بشارت به فرج بعد از ناامیدی الحفار، عن عثمان بن أَحْمَدَ، عن أَبِي قَلَبَةِ، عن شَرِّ بْنِ عَمْرٍ، عن مَالِكَ بْنِ أَنْسٍ، عن زَيْدَ بْنِ أَسْلَمَ،
عن إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبَانَ، عن أَبِي مَرِيمَ، عن ثَوْبَرِ بْنِ أَبِي فَاخْتَهَ، عن عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، قال: أَبِي: دَفَعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
وَسَلَّمَ الرَّايَةَ يَوْمَ خَيْرِ إِلَى عَلَى بْنِ أَبِي طَالِبٍ، فَفَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِ ثُمَّ ذَكَرَ نَصْبَهُ عَلَيْهِ السَّلَامَ يَوْمَ الْغَدِيرِ وَبَعْضُ مَا ذَكَرَ فِيهِ مِنْ فَضَائِلِهِ عَلَيْهِ
السَّلَامُ إِلَى أَنْ قَالَ: ثُمَّ بَكَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فَقِيلَ: مَمْ بَكَأْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: أَخْبَرْنِي
جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنَّهُمْ يَظْلَمُونَهُ وَيَمْنَعُونَهُ حَقَّهُ وَيُقَاتِلُونَهُ وَيَقْتُلُونَهُ وَلَدُهُ وَيَظْلَمُونَهُمْ بَعْدَهُ وَأَخْبَرْنِي جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ
أَنَّ ذِلِّكَ يَرُوُلُ إِذَا قَامَ قَائِمُهُمْ وَعَلَتْ كَلِمَتُهُمْ وَأَبْعَمَتِ الْأُمَّةُ عَلَى مَكْبِتِهِمْ وَكَانَ الشَّانِيُّ لَهُمْ قَلِيلًا وَالْكَارِهُ لَهُمْ ذَلِيلًا وَكَثُرَ الْمَادِحُ لَهُمْ
وَذَلِكَ حِينَ تُغَيِّرُ الْبِلَادُ وَتُضَعِّفُ الْعِبَادُ وَالْإِيَاسُ مِنَ الْفَرَجِ وَعِنْدَ ذِلِّكَ يَظْهَرُ الْقَائِمُ فِيهِمْ. قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: إِسْمَمُهُ
كَاشِمٌ وَأَسْمُ أَبِيهِ كَاشِمٌ أَبِيَّ وَهُوَ مِنْ وُلْدِ أَبِيَّ، يَظْهَرُ اللَّهُ الْحَقُّ بِهِمْ وَيَحْمِدُ الْبَاطِلَ بِأَشْيَا فِيهِمْ وَيَتَبَعُهُمُ النَّاسُ يَئِنَّ رَاغِبٌ إِلَيْهِمْ وَخَائِفٌ
لَهُمْ. قَالَ: وَسَكَنَ الْبَكَاءُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: مَعَاشِرُ الْمُؤْمِنِينَ! أَبْشِرُوْا بِالْفَرَجِ، فَإِنَّ وَعْدَ اللَّهِ لَا يُخْلِفُ وَقَضَاؤُهُ

لا يُرُدُّ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَيْرُ فَإِنَّ فَتْيَحَ اللَّهِ قَرِيبٌ. اللَّهُمَّ إِنَّهُمْ أَهْلِي فَأَذْهِبْ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهِّرْهُمْ تَطْهِيرًا، اللَّهُمَّ اكْلِأْهُمْ وَاحْفَظْهُمْ وَارْعِهُمْ وَكُنْ لَهُمْ وَانصِرْهُمْ وَأَعِنْهُمْ وَأَعِزَّهُمْ وَالْخَلْفَى فِيهِمْ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَئِءٍ قَدِيرٌ.^(۴۴) عبد الرحمن ابی لیلی از قول پدرش می گوید: پیامبر اعظم صلی الله علیه وآلہ وسلم روز جنگ خیر، پرچم را به دست علی بن ابی طالب علیه السلام داد و خداوند تیز پیروزی را نصیب ایشان ساخت. پدرم جریان غدیر خم و نصب امیر المؤمنین علیه السلام به امامت را و برخی از فضایل امام علی علیه السلام را ذکر کرد، تا رسید به اینجا که پیامبر خداصلی الله علیه وآلہ وسلم شروع به گریه کرد. اصحاب گفتند: یا رسول الله! چرا گریه می کنید؟ پیامبر اکرم صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمود: جبرئیل به من خبر داد که مردم به علی ظلم خواهند کرد، حق او را می گیرند و با او جنگ می کنند، فرزندانش را می کشند و به آنها ظلم و ستم روا می دارند. جبرئیل از پروردگار عظیم الشأن خود برایم خبر آورد، این ظلم‌ها و مصیبت‌ها ادامه دارد، تا زمانی که قائم آنان قیام کند. آن‌گاه مصیبت آنان تمام می شود و کلمه و پرچم ایشان برافراشته می گردد. امت بر محبت و ولایت آنان اتفاق می کنند، دشمنان آنان اندک می شوند و بدخواهان آنان خوار و ذلیل می گردند و دوستان و مدح کنندگان ایشان بسیار می گردند. و این بعد از آن زمانی است که شهرها دگرگون شود و بندگان ضعیف گردنده از فرج نامید شوند، و در این هنگام «قائم» ظهرور می کند. پیامبر صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمود: اسم او همنام من است و اسم پدرش همنام فرزندم می باشد و او از فرزندان دخترم است. خدا حق را به وسیله ایشان ظاهر، و باطل را با شمشیرهای آنان خاموش می گرداند. مردم تابع آنان می شوند؛ اگرچه برخی با میل و رغبت و برخی هم از روی ترس و ناچاری. پدرم گفت: گریه پیامبر صلی الله علیه وآلہ وسلم ساکت شد و بعد فرمود: ای مردم با ایمان! شما را به فرج، بشارت می دهم. بدانید که وعده خدا تخلف ندارد و قضا و قدر الهی نیز بر نمی گردد، چون او آگاه و حکیم است و فتح و پیروزی نزدیک است. خداوند! ایشان اهل بیت منند، پس هرگونه گناه و آلودگی را از ایشان بزدای و آنان را کاملاً پاک و پاکیزه فرما. خدایا! ایشان را در حفظ و حمایت و رعایت خود قرار ده. خدایا! آنان را یار و یاور باش و پیروزشان گردن. خدایا! آنان را خوار نکن، و خلیفه من قرارشان بده. همانا تو بر هر کاری توانایی.

حدیث سی و پنجم

خروج مهدی علیه السلام در آخر الزمان جماعة، عن التعلکبری، عن أَحْمَدَ بْنَ عَلَى، عن أَبِي دَارَمَ، عن عَلَى بْنِ الْعَبَّاسِ، عن مُحَمَّدَ بْنَ هَاشَمَ الْقَيْسَى، عن سَهْلَ بْنِ تَمَامِ الْبَصْرِيِّ، عن عُمَرَانَ الْقَطَانَ، عن قَتَادَةَ، عن أَبِي نَصْرَةَ، عن جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: الْمَهْدِيُّ يَخْرُجُ فِي آخرِ الزَّمَانِ.^(۴۵) رسول خداصلی الله علیه وآلہ وسلم فرمودند: مهدی علیه السلام در آخر الزمان ظهور خواهد کرد.

حدیث سی و ششم

از فتنه و فساد تا استقرار حکومت اسلامی جماعة، عن أَبِي الْمُفْضَلِ، عن أَحْمَدَ بْنَ مُحَمَّدَ بْنَ بَشَّارَ، عن مُجَاهِدِ بْنِ مُوسَى، عن عباد بن عباد، عن مُجَالِدِ بْنِ سَعِيدٍ، عن جَيْبَرِ بْنِ نُوفَ أَبِي الْوَدَّاكِ، قَالَ: قلت لأَبِي سَعِيدِ الْخَدْرِيِّ: وَاللَّهِ مَا يَأْتِي عَلَيْنَا عَامٌ إِلَّا وَهُوَ شَرٌّ مِنَ الْمَاضِيِّ وَلَا أَمِيرٌ إِلَّا وَهُوَ شَرٌّ مِنْ كَانَ قَبْلَهُ. فَقَالَ أَبُو سَعِيدٍ: سَمِعْتَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مَا تَقُولُ وَلَكِنْ سَمِعْتَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا يَرِالُ بِكُمُ الْأَمْرُ حَتَّى يُولَدُ فِي الْفِتْنَةِ وَالْجَوْرِ مَنْ لَا يُعْرَفُ غَيْرُهَا حَتَّى تُمْلَأُ الْأَرْضُ بِجُورَهَا فَلَا يَسْدِرُ أَحَيْدُ يَقُولُ «اللَّهُ»، ثُمَّ يَبْعَثُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ رَجُلًا مِنِّي وَمِنْ عِتَرَتِي فَيُمْلِأُ الْأَرْضَ عِدْلًا كَمَا مَلَأَهَا مَنْ كَانَ قَبْلَهُ جُورًا، وَيَخْرُجُ لَهُ الْأَرْضَ أَفْلَادًا كَيْدِهَا وَيَحْكُو الْمَالَ حَكْوًا وَلَا يَعِدُهُ عَدَا وَذِلِكَ حَتَّى يَضْرِبُ الإِسْلَامَ بِجَرَانِهِ.^(۴۶) راوی می گوید: به ابو سعید خدری گفتم: به خدا که هیچ سالی نمی آید؛ مگر این که از سال قبل بدتر است و هیچ پادشاهی و امیری بر ما مسلط نمی شود مگر این که از

پادشاه قبلی ظالمتر است. و ابوسعید گفته است: همین که تو می‌گویی من از پیامبر خداصلی الله علیه وآلہ وسلم هم شنیده‌ام و علاوه بر آن از رسول خداصلی الله علیه وآلہ وسلم شنیدم که می‌فرمود: اوضاع و امور به همین گونه می‌گذرد، تا این که در روزگار فتنه و فساد، کسی متولد خواهد شد که شناخته نخواهد شد. تا این که زمین پر از ظلم و ستم می‌شود. پس کسی قادر نیست که حتی لفظ جلاله «الله» را به زبان بیاورد. پس از آن خداوند متعال مردی از فرزندان مرا مبعوث خواهد کرد که زمین را از عدل و داد پر می‌کند، همان گونه که افراد قبل از او، از ظلم و ستم پر کرده‌اند. زمین خزایین خود را برای او بیرون می‌آورد و ذخایر و اموال خود را آشکار می‌نماید، به گونه‌ای که کسی آن را شماره نخواهد کرد. و امور بدین گونه خواهد گذشت تا این که اسلام با تمام احکامش مستقر می‌گردد.

حدیث سی و هفتم

فرمانبری از امام زمان علیه السلام حدثنا عبد الواحد بن محمد بن عبدوس النیسابوری العطار رضی الله عنہ، قال: حدثنا علی بن محمد بن قبیله النیسابوری، عن حمدان بن سلیمان، قال: حدثني أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ الْهَمَدَانِيِّ، عن عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْفَضْلِ الْهَاشَمِيِّ، عن هشام بن سالم، عن الصادق جعفر بن محمد، عن أبيه، عن جده عليهم السلام قال: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: الْقَائِمُ مِنْ وُلْدِيِّ، إِسْمُهُ أَسْمَىٰ وَكُنْتَيْهُ كُنْتَيْهُ وَشَمَائِلُهُ شَمَائِلُ وَسُنْتَهُ سُنْتَهُ، يُؤْتَيْنَا عَلَىٰ مُلْتَىٰ وَشَرِيعَتِيٰ وَيَدْعُونَا إِلَىٰ كِتَابِ رَبِّيٰ عَزَّوَجَلَّ، مَنْ أَطَاعَهُ فَقَدْ أَطَاعَنِي وَمَنْ عَصَاهُ فَقَدْ عَصَانِي وَمَنْ أَنْكَرَهُ فِي غَيْبِهِ فَقَدْ أَنْكَرَنِي وَمَنْ كَذَّبَهُ فَقَدْ كَذَّبَنِي وَمَنْ صَدَقَهُ فَقَدْ صَدَقَنِي، إِلَى اللَّهِ أَشْكُوكُ الْمُكَذِّبِينَ لِي فِي أَمْرِهِ وَالْجَاحِدِينَ لِقَوْلِي فِي شَأْنِهِ وَالْمُضْطَلِّينَ لِأَتَتِي عَنْ طَرِيقَتِهِ وَسَيَّئِلُمُ الَّذِينَ ظَلَّمُوا أَيَّ مُنْقَلِبٍ يَنْقَلِبُونَ. (۴۷)

امام صادق از پدران بزرگوارش علیه السلام و ایشان از پیامبر اکرم صلی الله علیه وآلہ وسلم نقل می‌کند که رسول خداصلی الله علیه وآلہ وسلم فرمودند: «قائم» از فرزندان من است، نام او نام من و کنیه اش کنیه من است. شمایل و خصوصیات مرا دارد و سنت و روش او همان سنت من است. مردم را به دین و شریعت من وادرار می‌کند و آنان را به عمل به کتاب خداوند متعال دعوت می‌نماید. هر که اطاعت او کند، اطاعت مرا کرده است و آن که نافرمانی او کند نافرمانی مرا کرده است. هر که در زمان غیبت، او را انکار کند مرا انکار کرده است. آن که او را تکذیب نماید، مرا تکذیب نموده و هر که او را تصدیق کند، مرا تصدیق کرده است. به خداوند شکوه و شکایت می‌کنم از آنان که در خصوص او مرا تکذیب کنند، و آنان که سخن مرا در شأن او انکار نمایند، و امت مرا از راه و روش وی گمراه می‌کنند و آن‌ها که ستم کردند به زودی می‌دانند که بازگشتشان به کجاست!

حدیث سی و هشتم

خوشاب حال یاوران مهدی حدثنا محمد بن الحسن رضی الله عنہ، قال: حدثنا محمد بن الحسن الصفار، عن أَحْمَدَ بْنَ الْحَسَنِ بْنِ سَعِيدٍ، عن مُحَمَّدٍ بْنِ جَمْهُورٍ، عن فضالَةَ بْنِ أَيُوبَ، عن معاوِيَةَ بْنِ وَهْبٍ، عن أَبِي حَمْزَةَ، عن أَبِي جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ قال: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: طُوبِي لِمَنْ أَدْرَكَ قَائِمًا أَهْلَ بَيْتِي وَهُوَ يَأْتِي مِنْ بِهِ فِي غَيْبِهِ قَبْلَ قِيَامِهِ وَيَتَوَلَّ أُولَى آءَاهُ وَيُعَادِي أَعْدَاءَهُ، ذَلِكَ مِنْ رُفَقَائِي وَذَوَّي مَوَدَّتِي وَأَكْرَمَ أُمَّتِي عَلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ. (۴۸) امام باقر علیه السلام از رسول خداصلی الله علیه وآلہ وسلم نقل می‌فرماید: خوشاب حال کسی که قائم اهل بیت مرا درک کند و امامت او را در زمان غیبت و قبل از قیام وی پذیرد، دوستان او را دوست بدارد و با دشمنانش دشمنی ورزد. چنین کسی از رفیقان من و از دوستان من است و در روز قیامت از بهترین افراد امّت من نزد من خواهد بود.

حدیث سی و نهم

صاحب پرچم مهدی اخراج الطبرانی فی الاوسط، عن ابن عمر: أَنَّ الْبَيْنَ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَخَذَ بَيْدَ عَلَىٰ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَالَ: يَخْرُجُ مِنْ صِلْبٍ هَذَا فَتَّىٰ يَمْلأُ الْأَرْضَ قِشْطًا وَعِدْلًا فَإِذَا رَأَيْتُمْ ذَلِكَ فَعَلِيْكُمْ بِفَسْتَىٰ التَّمِيمِي، فَإِنَّهُ يُقْبَلُ مِنَ الْمَشْرِقِ وَهُوَ صَاحِبُ رَأْيِ الْمَهْدِيِّ (۴۹) پیامبر اکرم صلی الله علیه وآلہ وسلم دست امام علی علیه السلام را گرفت و فرمود: از نسل او جوانی ظهور می کند که زمین را پر از عدل و داد خواهد کرد. پس هرگاه آن را دیدید بر شما لازم است که جوان تمیمی را دریابید، همانا او از سمت مشرق خواهد آمد و او صاحب پرچم مهدی است.

حدیث چهل

حکومت جهانی و آبادانی زمین ابن الم توکل، عن الأسدی، عن النخعی، عن النوفلی، عن علی بن سالم، عن أبيه، عن الشمالي، عن ابن طریف، عن ابن نباته، عن ابن عباس قال: قال رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: لَمَّا عُرِجَ بِي إِلَى السَّمَاءِ السَّابِعَةِ وَمِنْهَا إِلَى سِدْرَةِ الْمُنْتَهِيِّ وَمِنَ السِّدْرَةِ إِلَى حُجْبِ النُّورِ نَادَنِي رَبِّي جَلَ جَلَالُهُ: يَا مُحَمَّدُ أَنْتَ عَبْدِي وَأَنَا رَبُّكَ فَلِي فَاحْضُنْ وَإِيَّاهُ فَاعْبُدْ وَعَلَيَّ فَتَوَكَّلْ وَبَيْ فَيْقُونْ. فَإِنَّي قَدْ رَضِيْتُ بِكَ عَبْدِيَا وَحَبِيبَا وَرَسُولاً وَنَبِيَا وَبَاخِيكَ عَلَىٰ خَلِيفَةٍ وَبَابَا فَهُوَ حُجَّتِي عَلَىٰ عِبَادِي وَإِمَامٌ لِّخَلْقِي، بِهِ يُعْرَفُ أُولَئِيَّ مِنْ أَعْدَائِي وَبِهِ يُمَيَّزُ حِزْبُ الشَّيْطَانِ مِنْ حِزْبِي وَبِهِ يُقْامُ دِينِي وَتُتَحْفَظُ حِدُودِي وَتُنَفَّذُ أَحْكَامِي وَبِكَ وَبِهِ وَبِالْأَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِكَ أَرْحَمُ عِبَادِي وَإِمَائِي وَبِالْقَائِمِ مِنْكُمْ أَعْمَرُ أَرْضِي بِتَسْبِيحِي وَتَقْدِيسِي وَتَهْلِيلِي وَتَكْبِيرِي وَتَمْجِيدِي وَبِهِ أَطْهَرُ الْأَرْضَ مِنْ أَعْدَائِي وَأَوْرَثُهَا أُولَئِيَّ وَبِهِ أَجْعَلُ كَلِمَةَ الدِّينِ كَفَرُوا بِالسُّفْلِي وَكَلَمَتِي الْعُلِيَا، بِهِ أُحْبِي بِلَادِي وَعِبَادِي بِعِلْمِي وَلَهُ أَظْهَرَ الْكُنُوزَ وَالْذَّخَارَ بِمَسِيَّتِي وَإِيَّاهُ أَظْهَرُ عَلَىٰ الْأَشْرَارِ وَالضَّمَائِرِ بِإِرَادَتِي وَأَمْيَدُهُ بِمَلَائِكَتِي لِتُؤَيِّدَهُ عَلَىٰ إِنْفَادِ أَمْرِي وَإِغْلَانِ دِينِي، ذَلِكَ وَلِيَ حَقًا وَمَهْدِيَّ عِبَادِي صِدْقًا (۵۰) رسول خدا صلی الله علیه وآلہ وسلم فرمودند: آن گاه که مرا به آسمان هفتمن بالا بردنده و از آنجا به سدره المنتهی رساندند و سپس به حجاب‌های نور، معراج دادند، پرورد گارم ندا فرمود: ای محمد! تو بند منی و من پرورد گار توان، پس برای من تواضع کن و فقط عبادت مرا به جای آور و بر من توکل کن و به من اعتماد داشته باش. که من تو را به بندگی پسندیدم و تو را حبیب و رسول و پیامبر خود کردم و نیز پسندیدم که برادرت علی، خلیفه تو و باب من باشد. پس او حجت من بر بندگانم می باشد و امام برای خلقم. به وسیله او دوستانم از دشمنانم شناخته خواهند شد، و به واسطه او حزب شیطان و حزب من از یکدیگر جدا می شوند. دین من به وسیله او برپا می گردد و حدودم حفظ و احکامم اجرا می شود. به سبب تو و او و امامان از فرزندان او، به بندگان و کنیزانم ترجم کنم. به وسیله قائم از شما زمین را آباد خواهم کرد. به خاطر تسبیح و تقدیس و تهلیل و تکبیر و تمجید خودم و به وسیله او زمین را از لوث وجود دشمنان، پاک سازم و آن را به دوستانم ارث بدhem. به واسطه او سخن و پرچم کافران را پایین و شکست خورده می نمایم و پرچم و سخن خود را پیروز و برافراشته قرار می دهم. به جهت او بندگان و شهروها را زنده می کنم. به علم خودم، گنجها و معادن و ذخایر را برای او آشکار خواهم ساخت. و با اراده خودم او را بر اسرار عالم آگاه خواهم کرد. به فرشتگانم کمک کنم تا او را برای اجرای دستورم و آشکار ساختن دینم تأیید کنم. به تحقیق که او ولی و سرپرست بندگانم می باشد و به راستی که رهبر و مهدی آنان است.

فهرست منشورات مسجد مقدس جمکران

- ۱ - قرآن کریم/چهار رنگ - گلاسه رحلی خط نیریزی / الهی قمشه‌ای ۲ - قرآن کریم/نیم جیبی (کیفی) خط عثمان طه / الهی قمشه‌ای ۳ - قرآن کریم/وزیری (بدون ترجمه) خط عثمان طه ۴ - قرآن کریم/وزیری (ترجمه زیر، ترجمه مقابل) خط عثمان طه / الهی قمشه‌ای ۵ - قرآن کریم/وزیری، جیبی، نیم جیبی) خط نیریزی / الهی قمشه‌ای ۶ - کلیات مفاتیح الجنان/عربی انتشارات مسجد مقدس جمکران ۷ - کلیات مفاتیح الجنان/وزیری، جیبی، نیم جیبی) خط افساری / الهی قمشه‌ای ۸ - منتخب مفاتیح الجنان /

(جیبی، نیم جیبی) خط افشاری / الہی قمشہ‌ای ۹ - منتخب مفاتیح الجنان / جیبی، نیم جیبی) خط خاتمی / الہی قمشہ‌ای ۱۰ - نهج البلاغه / (وزیری، جیبی) سید رضی رحمه الله / محمد دشتی ۱۱ - صحیفه سجادیه ویرایش حسین وزیری / الہی قمشہ‌ای ۱۲ - ادعیه و زیارات امام زمان علیه السلام واحد پژوهش مسجد مقدس جمکران ۱۳ - آئینه اسرار حسین کریمی قمی ۱۴ - آثار گناه در زندگی و راه جبران علی اکبر صمدی ۱۵ - آخرین پناه محمود ترحمی ۱۶ - آخرین خورشید پیدا واحد تحقیقات ۱۷ - آشنایی با چهارده معصوم (۱۹/۲۰) شعر و رنگ آمیزی سید حمید رضا موسوی ۱۸ - آقا شیخ مرتضی زاده محمد حسن سیف الله ۱۹ - آین انتظار (مختصر مکیال المکارم) واحد پژوهش ۲۰ - ارتباط با خدا واحد تحقیقات ۲۱ - از زلال ولایت واحد تحقیقات ۲۲ - اسلام‌شناسی و پاسخ به شباهت علی اصغر رضوانی ۲۳ - امامت، غیبت، ظهور واحد پژوهش ۲۴ - امامت و غیبت از دیدگاه علم کلام علم الهدی واحد تحقیقات ۲۵ - امامت و ولایت در امالی شیخ صدوق سید محمد حسین کمالی ۲۶ - امام رضا، امام مهدی و حضرت معصومه علیهم السلام (روسی) آلمات آبسالیکوف ۲۷ - امام رضاعلیه السلام در رزمگاه ادیان سهراب علوی ۲۸ - امام‌شناسی و پاسخ به شباهت علی اصغر رضوانی ۲۹ - انتظار بهار و باران واحد تحقیقات ۳۰ - انتظار و انسان معاصر عزیز الله حیدری ۳۱ - اهمیت اذان و اقامه محمد مهدی استهاری ۳۲ - با اولین امام در آخرین پیام حسین ایرانی ۳۳ - بامداد بشریت محمد جواد مروجی طبی ۳۴ - بهتر از بهار / کودک شمسی (فاطمه) و فائزی ۳۵ - پرچمدار نینوا محمد مهدی استهاری ۳۶ - پرچم هدایت محمد رضا اکبری ۳۷ - پیامبر اعظم صلی الله علیه وآلہ و تروریسم و خشنونت طلبی علی اصغر رضوانی ۳۸ - پیامبر اعظم صلی الله علیه وآلہ و جهاد و بردهداری علی اصغر رضوانی ۳۹ - پیامبر اعظم صلی الله علیه وآلہ و حقوق اقلیت‌ها و ارتداد علی اصغر رضوانی ۴۰ - پیامبر اعظم صلی الله علیه وآلہ و حقوق زن علی اصغر رضوانی ۴۱ - پیامبر اعظم صلی الله علیه وآلہ و صلح طلبی علی اصغر رضوانی ۴۲ - تاریخ امیر المؤمنین علیه السلام / دو جلد شیخ عباس صفائی حائری ۴۳ - تاریخ پیامبر اسلام صلی الله علیه وآلہ / دو جلد شیخ عباس صفائی حائری ۴۴ - تاریخچه مسجد مقدس جمکران (فارسی، عربی، اردو، انگلیسی) واحد تحقیقات ۴۵ - تاریخ سید الشهداء علیه السلام شیخ عباس صفائی حائری ۴۶ - تجلیگاه صاحب الزمان علیه السلام سید جعفر میر عظیمی ۴۷ - تشریف یافتگان (چهار دفتر) میرزا حسین طبرسی نوری ۴۸ - جلوه‌های پنهانی امام عصر علیه السلام حسین علی پور ۴۹ - چهارده گفتار ارتباط معنوی با حضرت مهدی علیه السلام حسین گنجی ۵۰ - چهل حدیث / امام مهدی علیه السلام در کلام امام علیه السلام سید صادق سید نژاد ۵۱ - چهل حدیث برگزیده از پیامبر اعظم صلی الله علیه وآلہ احمد سعیدی ۵۲ - حضرت مهدی علیه السلام فروغ تابان ولایت محمد مهدی استهاری ۵۳ - حکمت‌های جاوید محمد حسین فهیم‌نیا ۵۴ - ختم سوره‌های یس و واقعه واحد پژوهش ۵۵ - خزان الاشعار (مجموعه اشعار) عباس حسینی جوهری ۵۶ - خورشید غایب (مختصر نجم الثاقب) رضا استادی ۵۷ - خوش‌های طلایی (مجموعه اشعار) محمد علی مجاهدی (پروانه) ۵۸ - دار السلام شیخ محمود عراقی میثمی ۵۹ - داستان‌هایی از امام زمان علیه السلام حسن ارشاد ۶۰ - داغ شقایق (مجموعه اشعار) علی مهدوی ۶۱ - در انتظار منجی (روسی) آلمات آبسالیکوف ۶۲ - در جستجوی نور صافی، سیحانی، کورانی، در کربلا چه گذشت؟ (ترجمه نفس المهموم) شیخ عباس قمی / ۶۴ - دفاع از حریم امامت و ولایت (مختصر شب‌های پیشاور) کریم شنی ۶۵ - دلشده در حسرت دیدار دوست زهراء کمره‌ای ۶۶ - دین و آزادی محمد حسین فهیم‌نیا ۶۷ - رجعت یا حیات دوباره احمد علی طاهری ورسی ۶۸ - رسول ترک محمد قزلقاشی ۶۹ - روزننه‌هایی از عالم غیب سید محسن خرازی ۷۰ - زیارت ناحیه مقدسه واحد تحقیقات ۷۱ - سحاب رحمت عباس اسماعیلی یزدی ۷۲ - سخنرانی مراجع در مسجد جمکران واحد پژوهش مسجد مقدس جمکران ۷۳ - سرود سرخ انار الہہ بهشتی ۷۴ - سقا خود تشهیه دیدار طهورا حیدری ۷۵ - سلفی گری (وهابیت) و پاسخ به شباهت علی اصغر رضوانی ۷۶ - سیاحت غرب آقا نجفی قوچانی ۷۷ - سیمای امام مهدی علیه السلام در شعر عربی دکتر عبد الله ۷۸ - سیمای جهان در عصر امام زمان علیه السلام (دوجلدی) محمد امینی گلستانی ۷۹ - سیمای مهدی موعود علیه السلام در آئینه شعر فارسی محمد علی مجاهدی (پروانه) ۸۰

- شرح زیارت جامعه کبیره (ترجمه الشموس الطالعه) محمد حسین نائیجی ۸۱ - شمس وراء السحاب / عربی السید جمال محمد صالح ۸۲ - صبح فرا می‌رسد مؤسسه فرهنگی تربیتی توحید ۸۳ - ظهور حضرت مهدی علیه السلام سید اسد الله هاشمی شهیدی ۸۴ - عاشورا تجلی دوستی و دشمنی سید خلیل حسینی ۸۵ - عریضه‌نویسی سید صادق سیدزاد ۸۶ - عطر سیب حامد حجتی ۸۷ - عقد الدرر فی أخبار المنتظر علیه السلام / عربی المقدس الشافعی ۸۸ - علی علیه السلام مروارید ولایت واحد تحقیقات ۸۹ - علی علیه السلام و پایان تاریخ سید مجید فلسفیان ۹۰ - غدیر خم (روسی، آذری لاتین) علی اصغر رضوانی ۹۱ - غدیرشناسی و پاسخ به شباهات علی اصغر رضوانی ۹۲ - فتنه و هایت علی اصغر رضوانی ۹۳ - فدک ذوالفقار فاطمه علیها السلام سید محمد واحدی ۹۴ - فرهنگ اخلاق عباس اسماعیلی یزدی ۹۵ - فرهنگ تربیت عباس اسماعیلی یزدی ۹۶ - فرهنگ درمان طبیعی بیماری‌ها (بخش) حسن صدری ۹۷ - فوز اکبر محمد باقر فقیه ایمانی ۹۸ - فریدرس حسن محمودی ۹۹ - قصه‌های تربیتی محمد رضا اکبری ۱۰۰ - کرامات المهدی علیه السلام واحد تحقیقات ۱۰۱ - کرامات‌های حضرت مهدی علیه السلام واحد تحقیقات ۱۰۲ - کمال الدین و تمام النعمه (دو جلد) شیخ صدوق رحمه الله/ منصور پهلوان ۱۰۳ - کهکشان راه نیلی (مجموعه اشعار) حسن بیاتانی ۱۰۴ - گردی از رهگذر دوست (مجموعه اشعار) علی اصغر یونسیان (ملتجی) ۱۰۵ - گفتمان مهدویت آیت الله صافی گلپایگانی ۱۰۶ - گنجینه نور و برکت، ختم صلوات مرحوم حسینی اردکانی ۱۰۷ - مام فضیلت‌ها عباس اسماعیلی یزدی ۱۰۸ - مشکاة الانوار علامه مجلسی رحمة زندگی پس از مرگ شیخ عباس قمی رحمة الله ۱۱۲ - منجی موعود از منظر نهج البلاغه حسین ایرانی ۱۱۳ - منشور نینوا مجید حیدری فر ۱۱۴ - موعودشناسی و پاسخ به شباهات علی اصغر رضوانی ۱۱۵ - مهدی علیه السلام تجسم امید و نجات عزیز الله حیدری ۱۱۶ - مهدی منتظر علیه السلام در اندیشه اسلامی العیدی / محبوب القلوب ۱۱۷ - مهدی موعود علیه السلام، ترجمه جلد ۱۳ بحار - دو جلد علامه مجلسی رحمة الله/ ارومیه‌ای ۱۱۸ - مهربان‌تر از مادر / نوجوان حسن محمودی ۱۱۹ - مهر بیکران محمد حسن شاه‌آبادی ۱۲۰ - میثاق منتظران (شرح زیارت آل‌یس) سید مهدی حائری قزوینی ۱۲۱ - ناپیدا ولی با ما / (فارسی، ترکی استانبولی، انگلیسی، بنگالا) واحد تحقیقات ۱۲۲ - نجم الشاقب میرزا حسین نوری رحمة الله ۱۲۳ - نجم الشاقب (دو جلدی) میرزا حسین نوری رحمة الله ۱۲۴ - ندای ولایت بنیاد غدیر ۱۲۵ - نشانه‌های ظهور او محمد خادمی شیرازی ۱۲۶ - نشانه‌های یار و چکامه انتظار مهدی علیزاده ۱۲۷ - نگاهی به مسیحیت و پاسخ به شباهات علی اصغر رضوانی ۱۲۸ - نماز شب واحد پژوهش مسجد مقدس جمکران ۱۲۹ - نهج الکرامه گفته‌ها و نوشته‌های امام حسین علیه السلام محمد رضا اکبری ۱۳۰ - و آن که دیرتر آمد الهه بهشتی ۱۳۱ - واقعه عاشورا و پاسخ به شباهات علی اصغر رضوانی ۱۳۲ - وظایف منتظران واحد تحقیقات ۱۳۳ - ویژگی‌های حضرت زینب علیها السلام سید نور الدین جزائری ۱۳۴ - هدیه احمدیه (جبی، نیم جبی) میرزا احمد آشتیانی رحمة الله ۱۳۵ - همراه با مهدی منتظر مهدی فتلاوی/ بیژن کرمی ۱۳۶ - یاد مهدی علیه السلام محمد خادمی شیرازی ۱۳۷ - یار غائب از نظر (مجموعه اشعار) محمد حجتی ۱۳۸ - ینابیع الحکمة / عربی - پنج جلد عباس اسماعیلی یزدی جهت تهیه و خرید کتاب‌های فوق، می‌توانید با نشانی: قم - صندوق پستی ۶۱۷ ، انتشارات مسجد مقدس جمکران مکاتبه و یا با شماره تلفن های ۰۲۵۱ - ۷۷۵۳۷۰۰ ، ۰۲۵۱ - ۷۷۵۳۴۰ تماش حاصل نمایید. کتاب‌های درخواستی بدون هزینه پستی برای شما ارسال می‌گردد. سایر نمایندگی‌های فروش: تهران: ۰۶۹۳۹۰۸۳ ، ۰۶۹۲۸۶۸۷ - ۰۲۱ یزد: ۰۳۵۱ - ۶۲۸۰۶۷۱ - ۶۲۴۶۴۸۹

پی‌نوشت‌ها

(۱) إِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوْحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ. (حجر/۲۹) ۲) چون خدا کامل و عادل محض بوده و ازلی و ابدی است. (۳) وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا أَيُّنِي إِشْرَأَيْلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ النَّوْرَاءِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي أَيْمَنُهُ

أَخْمَدَ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيْنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ (صف/٦). ٤) أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَن لَا تَعْبِدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَذْوَ مُبِينٌ. (یس/٦٠). ٥) معصومین علیهم السلام فرموده‌اند: «ما مَنَا إِلَّا مَقْتُولُ أَوْ مَسْمُومٌ». ٦) یمنه رزق الوری و بوجوده ثبت الأرض والسماء». ٧) خلاصه اعمال مسجد مقدس جمکران: ۱) دو رکعت نماز تحيیت مسجد که در هر رکعت بعد از سوره حمد هفت مرتبه سوره توحید خوانده می‌شود و در رکوع و سجده‌ها نیز ذکر آن هفت مرتبه گفته می‌شود. ۲) دو رکعت نماز امام زمان علیه السلام که در هر رکعت در سوره حمد آیه «ایاک نعبد واياک نستعين» صد بار خوانده می‌شود و در رکوع و سجده‌ها نیز ذکر آن هفت مرتبه گفته می‌شود، پس از نماز یک بار لا اله الا الله و تسبیح حضرت زهرا علیها السلام و سپس در سجده صد بار صلوات می‌فرستد. ۸) آماری که در سال ۷۹ اعلام شد، حدود ۱۵ میلیون نفر. ۹) بحار الانوار، ج ۲، ص ۱۵۳ (۱۰) کافی: ج ۸، ص ۴۹، حدیث ۱۰؛ بحار الأنوار: ج ۵۱، ص ۷۷. ۱۱) امالی شیخ صدقی: مجلس ۷۲، حدیث ۱۵؛ بحار الأنوار: ج ۵۱، ص ۱۲.۶۵) کشف الغمہ: ج ۱، ص ۵۲۶؛ بحار الأنوار: ج ۴۳، ص ۳۰۴ (۱۳) غیبت طوسی: ص ۱۷۹، حدیث ۱۳۷؛ بحار الأنوار: ج ۵۱، ص ۷۴؛ منتخب الأثر: ص ۲۲۱. ۱۴) کمال الدین: ص ۲۸۶، حدیث ۱؛ بحار الأنوار: ج ۵۱، ص ۱۵.۷۱) کمال الدین: ج ۱، ص ۲۸۰، ح ۲۷؛ بحار الأنوار: ج ۵۱، ص ۷۱. ۱۵) کمال الدین، ج ۲، ص ۴۱۱؛ منتخب الأثر، ص ۱۷.۲۳۷ (۱۶) کفاية الأثر صفحه ۱۴۳ و منتخب الأثر صفحه ۱۸.۱۵۱) بحار الأنوار: ج ۵۱، ص ۷۶. ۱۹) بحار الأنوار: ج ۳۶، ص ۳۱۵؛ کفاية الأثر: ص ۸۷؛ منتخب الأثر: ص ۲۰.۶۳) کمال الدین، ج ۱ ص ۲۵۷؛ منتخب الأثر، ص ۱۲۳؛ کفاية الأثر، ص ۱۴۳ (۲۱) کمال الدین: ج ۲، ص ۳۹۴؛ منتخب الأثر: ص ۲۲.۳۶۱) غیبت شیخ طوسی: ص ۱۸۰، حدیث ۱؛ بحار الأنوار: ج ۵۱، ص ۲۳.۷۶) غیبت شیخ طوسی، ص ۱۹۱، حدیث ۱۵۴؛ بحار الأنوار، ج ۵۱، ص ۷۶. ۲۶) امالی شیخ الطوسی، ص ۱۵۵، حدیث ۲۵۶؛ بحار الأنوار، ج ۵۱، ص ۲۷.۶۷) عيون اخبار الرضا، ج ۲، ص ۶۶؛ بحار الأنوار، ج ۵۱، ص ۲۸.۶۶) کمال الدین، ج ۱، باب ۲۴، حدیث ۱۲، ص ۲۹.۵.۰۶) کمال الدین، ج ۱، ص ۵۱؛ بحار الأنوار، ج ۵۱، ص ۶۸. ۳۰) کمال الدین ص ۲۸۷، حدیث ۴؛ بحار الأنوار، ج ۵۱، ص ۷۲. ۳۱) کمال الدین، ج ۱، ص ۳۲.۵۳۸) غیبت شیخ کمال الدین، ص ۲۸۷، حدیث ۶؛ بحار الأنوار، ج ۵۱، ص ۵۱. ۳۳) کمال الدین، ج ۲، ص ۴۱۲، حدیث ۱۲؛ بحار الأنوار، ج ۵۱، ص ۷۳. ۳۴) الإرشاد، ج ۲، ص ۲۷۵ و منتخب الأثر ص ۲۲۵ (۳۵) کمال الدین ج ۲، ص ۶۴۴ و منتخب الأثر ۳۶.۶۲۹ (۳۶) بحار الأنوار، ج ۵۱، ص ۳۷. ۱۰.۹) کمال الدین، ج ۱، ص ۲۵۰، حدیث ۱؛ بحار الأنوار، ج ۵۱، ص ۶۸؛ منتخب الأثر، ص ۳۸.۵۲۹) اصول الكافی، ج ۵، ص ۵۹ و منتخب الأثر، ص ۳۹.۵۲۹ (۴۰) منتخب الأثر صفحه ۳۶. ۴۱) در برخی از نسخه‌ها به جای «مدارس»، منتخب الأثر صفحه ۲۶۱؛ عيون اخبار الرضا، ج ۲، ص ۵۹؛ بحار الأنوار، ج ۵۱، ص ۴۱.۶۵) در برخی از نسخه‌ها به جای «مدارس»، عبارت «مَنَازِلُ» آمده است. ۴۲) منتخب الأنوار المضيئه، ص ۳۹؛ کمال الدین، ج ۲، ص ۶۲، باب ۳۵، حدیث ۴۳.۶. ۴۳) کفاية الأثر صفحه ۱۳۴ و منتخب الأثر صفحه ۱۰.۹ (۴۴) امالی شیخ الطوسی، ص ۳۵۱ م ۱۲ ح ۶۶؛ بحار الأنوار، ج ۵۱، ص ۴۵.۶۷) غیبت شیخ طوسی، ص ۱۷۸، حدیث ۱۳۵؛ بحار الأنوار، ج ۵۱، ص ۷۳. ۴۶) امالی شیخ طوسی، ص ۵۱۲، مجلس ۱۸، حدیث ۲۸؛ بحار الأنوار، ج ۵۱، ص ۴۷.۶۸) کمال الدین، ج ۲، ص ۴۱۱، حدیث ۶؛ بحار الأنوار، ج ۵۱، ص ۷۳؛ کشف الغمہ، ج ۲، ص ۴۷۳ و منتخب الأثر، ص ۴۸. ۲۳۳) کمال الدین، ص ۲۸۶، حدیث ۲؛ بحار الأنوار، ج ۵۱، ص ۷۲؛ منتخب الأثر ص ۴۹. ۶۴۶) منتخب الأثر ص ۳۹۳؛ به نقل از البرهان فی علامات مهدی آخر الزمان باب ۷. ۵۰) امالی شیخ صدقی مجلس ۹۲، حدیث ۴؛ بحار الأنوار، ج ۵۱، ص ۶۶.

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم جاہِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللهِ ذَلِكُمْ حَيْرَ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱) با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بداین حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بندهای که

امر ما را زنده (و بربا) دارد ... علوم و دانشهاي ما را ياد گيرد و به مردم ياد دهد، زيرا مردم اگر سخنان نيكوي ما را (بـ آنکه چيزى از آن کاسته و يا بر آن بيافرايند) بدانند هر آينه از ما پيروي (و طبق آن عمل) مـي کـنـد بنـادر الـبحـار-ترـجمـه و شـرح خـلاـصـه دـو جـلـد بـحـار الـانـوار صـ159 بـنيـانـگـذـار مجـتمـع فـرهـنـگـي مـذـهـبـي قـائـمـيـه اـصـفـهـان شـهـيد آـيـت الله شـمـسـآـبـادـي (رهـ) يـكـيـ اـز علمـاـي بـرجـسـتـه شـهـرـ اـصـفـهـان بـودـنـدـ كـه در دـلـدـادـگـيـ بهـ اـهـليـتـ (عليـهمـ السـلامـ) بـخـصـوصـ حـضـرـتـ عـلـىـ بنـ مـوسـىـ الرـضاـ (عليـهـ السـلامـ) وـ اـمامـ عـصـرـ (عـجلـ اللهـ تعـالـىـ فـرـجـهـ الشـرـيفـ) شـهـرـهـ بـودـهـ وـ لـذـاـ باـ نـظـرـ وـ درـايـتـ خـودـ درـ سـالـ 1340 هـجرـىـ شـمـسـىـ بـنيـانـگـذـارـ مرـكـزـ وـ رـاهـىـ شـدـ كـهـ هـيـچـ وقتـ چـرـاغـ آـنـ خـامـوشـ نـشـدـ وـ هـرـ رـوزـ قـوىـ تـرـ وـ بـهـتـرـ رـاهـشـ رـاـ اـدـامـهـ مـيـ دـهـنـدـ. مرـكـزـ تـحـقـيقـاتـ قـائـمـيـهـ اـصـفـهـانـ اـزـ سـالـ 1385 هـجرـىـ شـمـسـىـ تـحـتـ اـشـرافـ حـضـرـتـ آـيـتـ اللهـ حاجـ سـيـدـ حـسـنـ اـمامـيـ (قدسـ سـرـهـ الشـرـيفـ) وـ باـ فـعـالـيـتـ خـالـصـانـهـ وـ شـبـانـهـ رـوـزـيـ تـيمـيـ مـركـبـ اـزـ فـريـختـگـانـ حـوزـهـ وـ دـانـشـگـاهـ، فـعـالـيـتـ خـودـ رـاـ درـ زـمـينـهـ هـايـ مـخـتـلـفـ مـذـهـبـيـ، فـرهـنـگـيـ وـ عـلـمـيـ آـغاـزـ نـمـودـهـ استـ. اـهـدـافـ: دـفاعـ اـزـ حـرـيمـ شـيعـهـ وـ بـسـطـ فـرهـنـگـ وـ مـعـارـفـ نـابـ ثـقـلـينـ (كتـابـ اللهـ وـ اـهـلـ الـبيـتـ عـلـيـهمـ السـلامـ) تـقوـيـتـ انـگـيـزـهـ جـوانـانـ وـ عـامـهـ مـرـدـ نـسبـتـ بهـ بـرـرسـيـ دقـيقـ تـرـ مـسـائلـ دـينـيـ، جـايـگـزـينـ كـرـدنـ مـطـالـبـ سـوـدـمنـدـ بهـ جـايـ بـلوـتوـثـ هـايـ بـيـ مـحـتـواـ درـ تـلـفـنـ هـايـ هـمـراهـ وـ رـايـانـهـ هـاـ اـيـجادـ بـسـتـرـ جـامـعـ مـطـالـعـاتـيـ بـرـ اـسـاسـ مـعـارـفـ قـرـآنـ كـرـيمـ وـ اـهـلـ بـيـتـ عـلـيـهمـ السـلامـ تـقوـيـتـ انـگـيـزـهـ جـوانـانـ وـ عـامـهـ مـرـدـ نـسبـتـ بهـ بـرـرسـيـ دقـيقـ تـرـ مـسـائلـ دـينـيـ، جـايـگـزـينـ كـرـدنـ مـطـالـبـ سـوـدـمنـدـ بهـ جـايـ بـلوـتوـثـ هـايـ بـيـ مـحـتـواـ درـ تـلـفـنـ هـايـ هـمـراهـ وـ رـايـانـهـ هـاـ اـيـجادـ بـسـتـرـ جـامـعـ مـطـالـعـاتـيـ بـرـ اـسـاسـ مـعـارـفـ قـرـآنـ كـرـيمـ وـ اـهـلـ بـيـتـ عـلـيـهمـ السـلامـ تـقوـيـتـ انـگـيـزـهـ جـوانـانـ وـ عـامـهـ مـرـدـ نـسبـتـ بهـ گـستـرـشـ فـرهـنـگـ مـطـالـعـهـ وـ غـنـيـ کـرـدنـ اوـقـاتـ فـرـاغـتـ عـلـاقـمـنـدانـ بـهـ نـرمـ اـفـزـارـ هـايـ عـلـومـ اـسـلـامـيـ، درـ دـسـتـرـسـ بـودـنـ مـنـابـعـ لـازـمـ جـهـتـ سـهـولـتـ رـفـعـ اـبـهـامـ وـ شـبـهـاتـ مـنـتـشـرـهـ درـ جـامـعـهـ عـدـالـتـ اـجـتـمـاعـيـ: باـ اـسـتـفـادـهـ اـزـ اـبـزارـ نـوـمـيـ تـوـانـ بـصـورـتـ تصـاصـاعـديـ درـ نـشـرـ وـ پـخـشـ آـنـ هـمـتـ گـمـارـدـ وـ اـزـ طـرفـيـ عـدـالـتـ اـجـتـمـاعـيـ درـ تـزـرـيقـ اـمـكـانـاتـ رـاـ درـ سـطـحـ كـشـورـ وـ باـزـ اـزـ جـهـتـيـ نـشـرـ فـرهـنـگـ اـسـلـامـيـ اـيـرانـيـ رـاـ درـ سـطـحـ جـهـانـ سـرـعـتـ بـخـشـيـدـ. اـزـ جـملـهـ فـعـالـيـهـاـيـ گـستـرـهـ مـرـكـزـ: الفـ) چـاـپـ وـ نـشـرـ دـهـ هـاـ عـنـوانـ كـتـابـ، جـزوـهـ وـ مـاهـنـامـهـ هـمـراهـ باـ بـرـگـزـاريـ مـسـابـقهـ كـتابـخـوانـيـ بـ) تـولـيدـ صـدـهاـ نـرمـ اـفـزـارـ تـحـقـيقـاتـيـ وـ كـتابـخـانـهـ اـيـ قـابـلـ اـجـراـ درـ رـايـانـهـ وـ گـوـشـيـ تـلـفـنـ سـهـمـراهـ جـ) تـولـيدـ نـمـايـشـگـاهـ هـايـ سـهـ بـعـدـيـ، پـانـورـاماـ، اـنـيمـيشـنـ، باـزـيهـايـ رـايـانـهـ اـيـ وـ ...ـ اـماـكـنـ مـذـهـبـيـ، گـرـدـشـگـرـيـ وـ ...ـ دـ) اـيـجادـ سـاـيـتـ اـيـنـتـرـنـتـيـ قـائـمـيـهـ نـمـايـشـ www.ghaemiyeh.com جـهـتـ دـاـلـلـوـدـ رـايـگـانـ نـرمـ اـفـزـارـ هـايـ تـلـفـنـ هـمـراهـ وـ چـنـدـيـنـ سـاـيـتـ مـذـهـبـيـ دـيـگـرـ هـ) تـولـيدـ مـحـصـولـاتـ نـمـايـشـيـ، سـخـنـرـانـيـ وـ ...ـ جـهـتـ نـمـايـشـ درـ شـبـكـهـ هـايـ مـاهـوـارـهـ اـيـ وـ رـاهـ اـنـداـزـيـ وـ پـشـتـيـانـيـ عـلـمـيـ سـاـمـانـهـ پـاسـخـ گـوـيـيـ بهـ سـوـالـاتـ شـرـعـيـ، اـخـلـاقـيـ وـ اـعـتـقادـيـ (خطـ ۲۳۵۰۵۲۴ زـ) طـراـحـيـ سـيـسـتـمـ هـايـ حـسـابـدارـيـ ، رـسانـهـ سـازـ ، مـوبـاـيلـ سـازـ ، سـاـمـانـهـ خـودـکـارـ وـ دـسـتـيـ بـلـوتـوـثـ، وـبـ كـيـوـسـكـ، SMS وـ ...ـ حـ) هـمـكـارـيـ اـفـتـخـارـيـ باـ دـهـهاـ مـرـكـزـ حـقـيقـيـ وـ حـقـوقـيـ اـزـ جـملـهـ بـيوـتـ آـيـاتـ عـظـامـ، حـوزـهـ هـايـ عـلـمـيـ، دـانـشـگـاهـهاـ، اـماـكـنـ مـذـهـبـيـ مـانـنـدـ مـسـجـدـ جـمـكـرانـ وـ ...ـ طـ) بـرـگـزـاريـ هـمـايـشـهـاـ، وـ اـجـرـايـ طـرـحـ مـهـدـ، وـيـژـهـ كـوـدـكـانـ وـ نـوـجـوـانـانـ شـرـكـتـ کـنـنـدـهـ درـ جـلـسـهـ (برـگـزـاريـ دورـهـ هـايـ آـمـوزـشـيـ وـيـژـهـ عـمـومـ وـ دورـهـ هـايـ تـرـيـتـ مـربـيـ (حـضـورـيـ وـ مـجاـزـيـ) درـ طـولـ سـالـ دـفـتـرـ مـرـكـزـيـ: اـصـفـهـانـ/خـ مـسـجـدـ سـيـدـ/ حدـ فـاـصـلـ خـيـابـانـ پـنـجـ رـمـضـانـ وـ چـهـارـرـاهـ وـفـائـيـ / مجـتمـعـ فـرهـنـگـيـ مـذـهـبـيـ قـائـمـيـهـ اـصـفـهـانـ تـارـيخـ تـأـسـيـسـ: 1385 شـمـارـهـ ثـبـتـ: ۲۳۷۳ شـمـانـهـ مـلـيـ: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶ وـبـ سـاـيـتـ: www.ghaemiyeh.com اـيـمـيلـ: Info@ghaemiyeh.com فـروـشـگـاهـ اـيـنـتـرـنـتـيـ: www.eslamshop.com تـلـفـنـ ۰۳۱۱-۲۳۵۷۰۲۳-۲۳۵۷۰۲۵ فـكـسـ ۰۳۱۱-۸۸۳۱۸۷۲۲ دـفـتـرـ تـهـرـانـ ۰۲۱ (۰۲۱) باـزـرـگـانـيـ وـ فـروـشـ ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ اـمـورـ كـارـبـرـانـ ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ نـكـتهـ قـابـلـ تـوـجهـ اـيـنـكـهـ بـودـجـهـ اـيـنـ مـرـكـزـ؛ مـرـدـمـيـ، غـيرـ دـولـتـيـ وـ غـيرـ اـنـتـفـاعـيـ باـ هـمـتـ عـدـهـ اـيـ خـيرـ اـنـدـيـشـ اـدـارـهـ وـ تـامـيـنـ گـرـديـدـهـ وـ لـيـ جـوابـگـوـيـ حـجمـ روـ بهـ رـشـدـ وـ وـسـيـعـ فـعـالـيـتـ مـذـهـبـيـ وـ عـلـمـيـ حـاضـرـ وـ طـرـحـ هـايـ توـسـعـهـ اـيـ فـرهـنـگـيـ نـيـسـتـ، اـزـ اـيـنـ وـيـژـهـ اـيـنـ مـرـكـزـ بهـ فـضـلـ وـ كـرـمـ صـاحـبـ اـصـلـيـ اـيـنـ خـانـهـ (قـائـمـيـهـ) اـميـدـ دـاشـتـهـ وـ اـميـدـوارـيـمـ حـضـرـتـ بـقـيهـ اللهـ الـاعـظـمـ عـجلـ اللهـ تـعـالـىـ فـرـجـهـ الشـرـيفـ توـفـيقـ رـوـزـافـرـونـيـ رـاـ شـاملـ هـمـكـانـ بـنـمـايـدـ تـاـ درـ صـورـتـ اـمـكـانـ درـ اـيـنـ اـمـرـ مـهـمـ ماـ رـاـ يـارـيـ نـمـايـنـدـاـنـشـالـلهـ. شـمـارـهـ حـسـابـ ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شـمـارـهـ کـارـتـ ۵۳۳۱-۶۲۷۳-۰۳۰۴۵ وـ شـمـارـهـ حـسـابـ شـباـ: IR۹۰-۰۱۸۰-۰۰۰۰-۰۰۶۲۱-۰۶۰۹-۵۲۳-۱۹۷۳ بـهـ نـامـ مـرـكـزـ تـحـقـيقـاتـ رـايـانـهـ اـيـ قـائـمـيـهـ اـصـفـهـانـ نـزـدـ بـانـكـ تـجـارـتـ شـعـبـهـ اـصـفـهـانـ - خـيـابـانـ مـسـجـدـ سـيـدـ اـرـزـشـ کـارـ فـكـرـيـ وـ عـقـيدـتـيـ الـاحـتجـاجـ - بـهـ سـنـدـشـ، اـزـ اـمامـ حـسـينـ عـلـيـهـ السـلامـ -:

هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می‌فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در گرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید». التفسیر المنسوب إلى الإمام العسكري عليه السلام: امام حسین علیه السلام به مردم فرمود: «کدام یک را دوست‌تر می‌داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، امّا تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می‌گشایی که آن بینوا، خود را بدان، نگاه می‌دارد و با حجت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساكت می‌سازد و او را می‌شکند؟». [سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی‌گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد». مستند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

www

برای داشتن کتابخانه های شخصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی
www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و بروای سفارش با ما تعامل بگیرید.

۰۹۱۳ ۴۰۰۰ ۱۰۹